GERÇEĞE DOĞRU
zafer
BİLİM • ARAŞTIRMA • KÜLTÜR • SANAT DERGİSİ
EYLÜL 2018 FİYATI: 7 TL

ÖLÜM SON DEĞİLDİR

NEWTON VE DİN

REFLEKS MUCİZESİ

FİZİKİ ÇEVRE VE ÖĞRENCİNİN BAŞARISI

BATI'DA HAYVAN KATLİAMLARI

SELİM GÜNDÜZALP'İ VEFATININ YIL DÖNÜMÜNDE HASRETLE VE DUALARIMIZLA YÂD EDİYORUZ

GERÇEĞE DOĞRU

zafer

BİLİM • ARAŞTIRMA • KÜLTÜR • SANAT DERGİSİ

ABONE OLMAK İÇİN

WhatsApp

0 549 505 60 01-02

NOLU TELEFONLARA
İSİM VE ADRESİNİZİ MESAJ ATIN

abone@zaferdergisi.com

zaferabone@gmail.com

www.zaferdergisi.com

GERÇEĞE DOĞRU
zafer
EYLÜL 2018

06
Selim Gündüzalp'in ardından
Uğurkan Çot

12
Nispet ve intisap
Prof. Dr. Alaaddin Başar

14
Hayatınıza renk gelsin
Aslınur Bahar

16
Kâbe'ye yönelmek
Ümit Şimşek

18
Her özgürlüğün içinde bir tutsaklık vardır
Ayhan Karaca

20
Blaundus antik kenti
Dr. Mustafa Reyhanlı

22
Newton ve din
Prof. Dr. Mustafa Nutku

26
Macunu içinde doğal diş fırçası
Prof. Dr. Fatih Satıl

28
Ne güzel şey kardeş olmak
Abdülkadir Şen

30
Büyük buluşmalara yalnız gidilir
Selim Gündüzalp

34
Refleks mucizesi!
Prof. Dr. Sefa Saygılı

36
Batı'da hayvan katliamları
İsmail Çolak

41
Bir kutu ilaç
Yüksel Karahan

42
Kâinattaki sanat nakışları
Elif Nisa

44
Fiziki çevre ve öğrencinin başarısı
Adnan Kalkan

46
Hırsı terk edemem ki...
Ömer Sevinçgül

49
Yolculuk
İbrahim Erdinç Şumnu

50
Saray bahçelerinde kaba saba taşlar
Dr. Rasim Soylu

52
Müslüman aile ve çevrede büyümeyenler baştan kaybetmiş olmuyor mu?
Muhiddin Yenigün

55
Ahiret olmasa hayat anlamsız olur
Mehmet Kırkıncı

56
Üzülme! Allah bizimle...
Mehmet Dikmen

45 Hazır Cevaplar

58 DÜŞÜNCELER

Eylül biz bize

MERHABA sevgili, vefakâr okuyucularımız,
Yine güzelliklerle doldurup sunmaya gayret ettiğimiz bir Eylül sayımızla merhaba,

Çok şükür ki Rabbimiz, böyle güzel ve hayırlı işlerle meşgul olmayı nasip ediyor. Ya tersi olsaydı; şu geçici ömür dakikalarımızı heba etseydik, daha da beteri aleyhimizde şahit olacak işlerde harcasaydık…

Bizler, iyilik üzere bulunmanın bizzat kendisinin bir mükâfat; kötülük üzere bulunmanın da bizzat kendisinin bir ceza olduğunu öğrendik.

Bu sebeple, Zafer Dergisi gibi bir dergide çalışmayı da hep bir mükâfat olarak gördük… Göğsümüzdeki şeref madalyası gibi hissettik. Hamdolsun Rabbimize ki, binlerce kişiyi hissedar edip çalıştırdığı Zafer kervanında şimdi de bizlere yer verdi, veriyor.

Evet bir şiir için herkesin pek çok yorumu olur ama "asıl mana şairin içindedir" derler. Zafer Dergisi de 43 yıllık o güzel yolunda yürürken, herkes bir şeyler söyledi, kimi hakkını verdi, kimi ürüdü, kimi taşladı… Ne yapalım "herkes başkasını kendisi gibi görür," "herkes kendinde olanı dışa vurur; bal taşıyan bal, zehir taşıyan zehir sızdırır…" dedik geçtik… Önemli olan rıza-yı ilahi için yola devam etmekti ve edildi. Asıl olan rahmetli Selim abimizin ifadesiyle "bir kişiye de olsa ulaşmak"tı, ulaşıldı. Hem de ne gönüllere ulaşıldı. Zafer Dergisi'nden sayısız insan istifade etti; kalplere nur, hayatlara istikamet ve huzur taşındı… Yani maksat hasıl oldu ve oluyor…

•••

Peygamber Efendimizden (asm) "iyiliğin sadaka olduğunu," "rahatsız edici bir şeyi gidermenin sadaka olduğunu" ders aldık.

Üstadımızdan da bu zamanda en büyük iyiliğin, imanı kurtaracak işler yapmak olduğunu ders aldık.

İşte 43 yıl önce bu niyet ve gayretle yola çıkan Zafer Dergisi, bugün de aynı şevk ve düşüncelerle yürüyor. Bilimi, sanatı, varlıkları, kısacası kâinatı basamak yaparak Allah'ı tanıtmak ve sevdirmek; maneviyat yolundan şüphe ve vesveseleri gidermek niyetiyle yayımlanan tek dergi olma vasfını da koruyor…

Küçük bir mutluluğa değil, insanların ebedi hayatlarının kurtulmasına, ebedi mutluluğa sebep olabilecek şeyler yapmanın ne büyük bir sadaka olduğu aşikârdır elbette…

İşte Zafer Dergisi tek başına sadakadır. Türkiye'ye bakan hizmetiyle Sakarya için; dünyanın pek çok ülkesine ulaşmasıyla da Türkiye için bir sadakadır…

'Zafer Dergisi'ni böyle dinledik Selim abimizden, böyle gördük ve bunun için üzerine

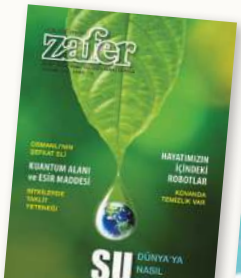

titriyoruz…

Selim abimizin vefatının ardından yaşadıklarımıza bakıp da "bitti artık…" düşüncesine kapılanların gözardı ettiği bir şey vardı: Biz "Zafer"in sahibi değil, hizmetkârıyız, hamalıyız. Bunu da mükâfat olarak görüyoruz… Bizim görevimiz bu emaneti düşürmemek, bu yolda yürümektir. Bitirmek ya da başarılı kılmak Allah'ın bileceği iştir. Biz başarıdan değil, üzerimize düşeni yapmaktan sorumluyuz.

Böyle dedik. Sıfırdan başladık. Hak bildiğimiz yolda da şevkle yürüyoruz elhamdülillah.

•••

Selim Gündüzalp abimizin vefat yıldönümü geldi bile. Bizler unutmadan her sohbetimizde dualarla yâd ediyoruz, sizler de dualar yolluyorsunuz ama bu vesileyle yine gönül dolusu rahmet dualarımızı, Rabbimizin rahmetine emanet edelim…

Eylül ayı içinde Hicrî yılbaşımızı da idrak edeceğiz. Bu yılın hayırlara ulaşmaya ve şerlerden kurtuluşa vesile olmasına duacıyız…

•••

Gayret, çalışmak, sefer bizim; zafer Allah'ın…

Sizin de zaferiniz 'Zafer' olsun; bir kişiyi de olsa abone yaparak destek olmanızı bekliyoruz.

Selam ve dua ile…

Editör

Suat Ünsal

Dilek ve görüşlerinizi aşağıdaki adrese yollayabilirsiniz:
zaferdergim@gmail.com

GERÇEĞE DOĞRU
zafer
BİLİM-ARAŞTIRMA • KÜLTÜR-SANAT DERGİSİ
Ulusal Süreli Yayın
Eylül, 2018
Fiyatı: 7 TL (KDV dahil)
İmtiyaz Sahibi: ADA ZAFER BAS.YAY.REKLAM DAĞITIM TİC.LTD.ŞTİ.
Şirket Adına Yetkili: Cavit Çağlar
Genel Yayın Yönetmeni: Prof. Dr. Sefa Saygılı
Yazı İşleri Müdürü ve Editör: Suat Ünsal
Grafik-Tasarım: Ayşe Sevinçgül-Elif Sevinçgül
abone@zaferdergisi.com

Gerçeğe Doğru Zafer Dergisi
Adres: Cumhuriyet mh. Bankalar cd. Belpaş Binası No:7/B Adapazarı, Sakarya, Türkiye

Gerçeğe Doğru Zafer Dergisi Bilim ve Danışma Kurulu

Prof. Dr. Alaaddin Başar
Cüneyd Suavi
Dr. Rasim Soylu
Hamza Tekin
Prof. Dr. Osman Çakmak
Prof. Dr. Orhan Batman
Prof. Dr. Sefa Saygılı
Prof. Dr. Fatih Satıl
Prof. Dr. Volkan Tuzcu
Prof. Dr. Niyazi Beki
Prof. Dr. İsmail Kocaçalışkan
Muhiddin Yenigün
Prof. Dr. Âdem Tatlı
Prof. Dr. İbrahim Tekeoğlu

Abone Merkezi ve İletişim Adresleri

Cumhuriyet mh. Bankalar cd. Belpaş Binası No:7/B Adapazarı, Sakarya
www.zaferdergisi.com
zaferabone@gmail.com
İRTİBAT TELEFONLARI:
0 549 505 60 01 - 02 - 03

Nasıl Abone Olabilirsiniz?

Dergimize abone olmak ve yenilemek için **0 549 505 60 01** tel. arayabilirsiniz.
zaferabone@gmail.com adresine isim, adres, telf. ve e-mail bilgilerinizi yollayabilirsiniz.

Abone Ücretleri
Yurt içi abone ücreti (12 sayı, 1 yıllık): Sadece 80 TL (KDV dahil)
Yurt dışı abone ücreti (12 sayı, 1 yıllık): Avrupa 40 EURO
ABD: 50 USD, Avustralya: 60 AUD

Abone Ücretini Nasıl Ödeyebilirsiniz?

1- Kredi kartı numaranızı bize bildirerek ya da internet sitemizden ödeme yapabilirsiniz.
2- Bir PTT şubesine giderek POSTA ÇEKİ hesabımıza abone ücretini yatırabilirsiniz.
(Lütfen posta çeki üzerine isminizi yazmayı unutmayınız.)
POSTA ÇEKİ HESAP NO: 148 49 200 Alıcı adı: Ada Zafer Bas.Yay.Rek.Dağ.Tic.Ltd.Şti.
3- Ayrıca aşağıdaki BANKA HESAP nolarına abone ücretinizi ödeyebilirsiniz.

Banka Hesap numaraları
HESAP SAHİBİ: ADA ZAFER BASIN YAYIN REKLAM DAĞITIM TİCARET LTD. ŞTİ.

TL HESAP NUMARALARI
(Hesap Sahibi: Ada Zafer Bas. Yay. Rek. Dağ. Tic. Ltd. Şti.)
-Kuveyt Türk Katılım Bankası İBAN: TR62 0020 5000 0949 2288 5000 01
-Türkiye Finans Katılım Bankası İBAN: TR53 0020 6001 0903 4565 4100 01
-Halkbank İBAN: TR81 0001 2001 2600 0010 1003 23

EURO ve USD HESAP NUMARALARI
(Hesap Sahibi: Ada Zafer Bas.Yay. Rek. Dağ. Tic. Ltd. Şti.)
-Kuveyt Türk Katılım Bankası
EUR: TR51 0020 5000 0949 2288 5001 02 BIC/Swift Code: KTEFTRIS
USD: TR78 0020 5000 0949 2288 5001 01 BIC/Swift Code: KTEFTRIS

Baskı-Cilt: Mega Basım Yayın San. ve Tic. A.Ş. Cihangir Mahallesi Güvercin Caddesi No:3/1 Baha İş Merkezi, A Blok Kat:2 34310 Haramidere/İstanbul
www.mega.com.tr Tel: 0 212 412 17 00 Sertifika No: 12026

SELİM GÜNDÜZALP'İN ARDINDAN

HAZIRLAYAN: UĞURKAN ÇOT

SELİM GÜNDÜZALP abimiz aramızdan ayrılalı bir yıl oldu. Bu süre bizler için hep buruk ve özlem ile geçti. Bir sohbetinde şöyle demişti, "Biz dünyalı değiliz, biz ebediyete bakıyoruz. Ahiretliyiz biz, bu dünya bizi kesmez, tatmin etmez…"

Ömrünü insanlığa katkı sağlamak için adadı ve çatı katındaki odasından tüm dünyaya ulaştı. İnsanların yaşamlarına yön verdi, hayatlarına maneviyat kattı, dini yaşamayı, peygamberi, hatta ve hatta ölümü sevdirdi. Ölümü duyunca donan yüzler, onun anlattıkları sayesinde rahatlıyor ve gülümsüyordu…

Vefatının ardından kendisine özel bir sayı hazırlamış ve onun hatıralarını dergimizin satırlarına not düşmüştük. Aradan geçen bir yılın ardından, Selim Gündüzalp abimiz için rahmete ve duaya vesile olması niyetiyle, onun hakkında yazılanlardan bir buket derledik. Ümit ediyoruz ki, bu yazılanlar gibi güzel şahitlikler, Selim abimize ebedi ve solmaz bir buket çiçek olarak takdim edilir.

"Bir şehir, bir vilâyet, bir memleket, belki küre-i arz, belki dünya, belki âlem-i vücut, iki hakikî dost için bir meclis hükmündedir. Böyle dostluk ve kardeşliğin firakı yok, hep visaldir. Fâni, mecazî, dünyevî dostluklar sahipleri, firakı düşünsün, bize ne?"

Bediüzzaman Said Nursî,
Barla Lahikası

ALLAH gani gani rahmet eylesin. Mekanı Cennet olsun. Tanışmak nasip olmadı ama selamını, takdir ve duasını almak nasip oldu. Allah (cc), Cennette buluşmayı ve hasbihal etmeyi nasip etsin. Mütebessim çehresi, eserleri, yazıları ve hoş sohbetiyle gönüllerde hep yaşayacaktır Allah'ın izniyle. Allah sayini meşkur etsin. İnşaallah yaptığı hizmetler daim olur, yeri doldurulur.

İsmail Çolak

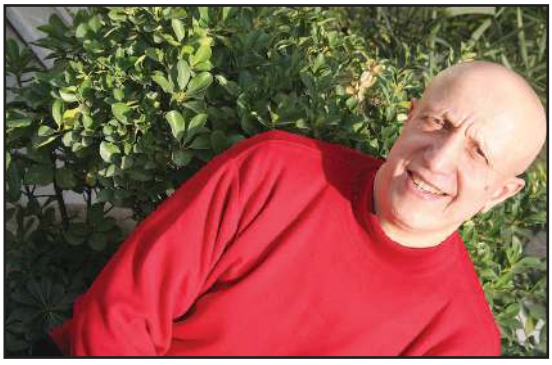

BİR bedensel engelli olarak, yazılarıyla söyleşileriyle Selim Gündüzalp'in, Allah'a ve insana olan bakışıyla karşılaşmadan önce yüreğimde yaşama dair az bir umut kırıntısı vardı. Onu da kaybedecekken onun sayesinde hayata bakış açım değişti ve yazılarıyla, videolarıyla bu umut her geçen gün arttı. Allah rahmet eylesin...

Fuat Sarıçal

LİSE dönemi yaz aylarında çalıştığım kitapçıya gelmişti Selim Gündüzalp. Hal hatır sorup, "Genç neler yapıyorsun?" demişti. Ben de her zamanki muzipliğimle "Kitapsızlara kitap satıyorum abi" demiştim.

Sonra yüzünde beliren acı bir tebessüm ile dedi ki: "Gençliğimde yaptığım bazı şakalara bile şu an tövbe ediyorum!.."

Sakarya'mızın incelik sahibi büyüklerindendi Selim Gündüzalp.

Eymen Gümüşoğlu

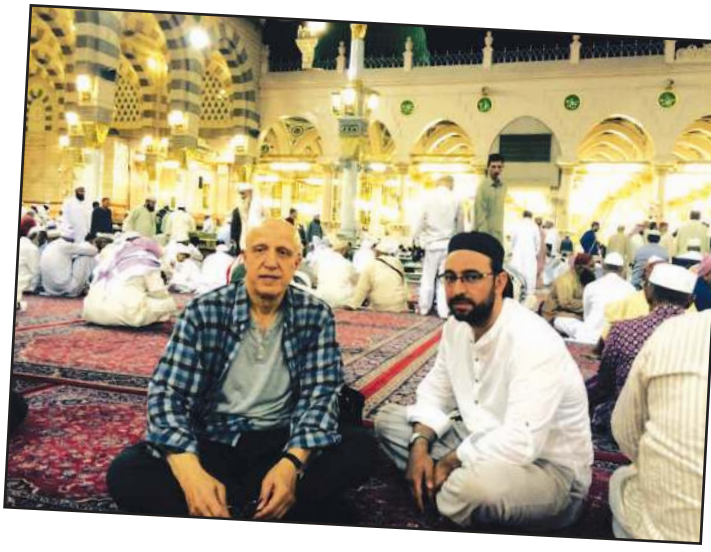

Bir gönül insanı…
Bir dava adamı…
Bir dert insanı…
Kitaplarından birinin adı "Ölüm Son Değildir" olan bir insan…
Mekanın cennet olsun güzel insan…
Zafer'ler yarım kalmaz…

Eser Ölçer

O, BU DEVRİN Mevlana'sı, Yunus'u idi... Bizim kuşak ve sonrası üzerinde çok büyük bir etkisi var. Çocuk yaşta tanıdım onu... Sevgi ve şefkat adamı idi.

Bazı insanlar vardır, orada bir yerlerde olmaları bile yeterlidir. O öyleydi…

Cenaze merasiminde onun sahip çıktığı pırıl pırıl gençleri gördüm, hukukçu, doktor vs. olmuşlar... Gençlere hizmet ile geçmiş, ne güzel bir hayat...

Burhan Karaca

BİR GÜN telefonum çaldı, açtım gayet kibar bir ses, kendini takdim etti: "Ben Selim Gündüzalp, Zafer Dergisi'nden…" diyen sesle başlayan sohbet devam etti gitti. Beni yayınlanan bazı yazılarımdan takip edip Zafer için yazı gönderip gönderemeyeceğimi sordu. Ben de zaten yıllar öncesinden Zafer'i tanıdığımı söyleyip kabul ettim. Ve böylece yeniden Zafer ile tanıştım, hem okuyucu hem de yazarlarından biri oldum.

Hiç yüz yüze gelmek nasip olmadı ama bu arada büyük bir manevi bağ oluştu aramızda.

İşte iman kardeşliği bu, birbirini hiç görmeseler de samimiyetle konuşurlar, anlaşırlar, yardımlaşırlar, birbirlerinden istifade ederler. Sen rahat uyu Selim Bey; yıllarca emek verdiğin Zafer Dergisi, yayınını senden devraldığı yerden, senin deneyimlerinin rehberliğinde devam edecektir. Bizler de sana söz veriyoruz; hem okuyucu hem yazar olarak bu hizmete katkı vermeye devam edeceğiz inşallah…

Dr. Selçuk Eskiçubuk

TEK bildiğim, hep imanı anlatırdı. Hayatı Rabbini anlatmakla geçti. Güler yüzlü, temiz kalpli insan Selim Gündüzalp. Yazılarını çok okudum ve çok istifade ettim. Allah rahmet eylesin. Rabbim onu Cennet saraylarında Peygambere komşu eylesin…

Artık Rabbine kavuştun. Rabbimiz seni güzel ağırlasın, ey hayattayken Rabbini anlatan güzel insan.

Muhammed Kazar

ÇOK kıymetli Selim abimiz "Taş bağırda, sular dizde, gideriz" dedi ve gitti. Dudaklarımızda şarkısı kaldı. O büyük küçük hepimizin abisiydi. Onun yüzündeki tebessüm kem söze izin vermezdi. O dava adamıydı. Bir davası vardı, onun uğrunda yaşadı, o yolda hakka yürüdü. Onu tanımak nasip oldu, anlamak da nasip olur inşaallah.

Üzülmüyoruz ama hüzünlüyüz, "Denizin üstünden uçup giden kuşlar gibi emniyet içinde dünyadan göçüp gitmeyi nasip eyle" diye dua etti Yüce Mevla duasını kabul etti. O zafere ulaştı. Mübarek olsun...

Yaşar Esen

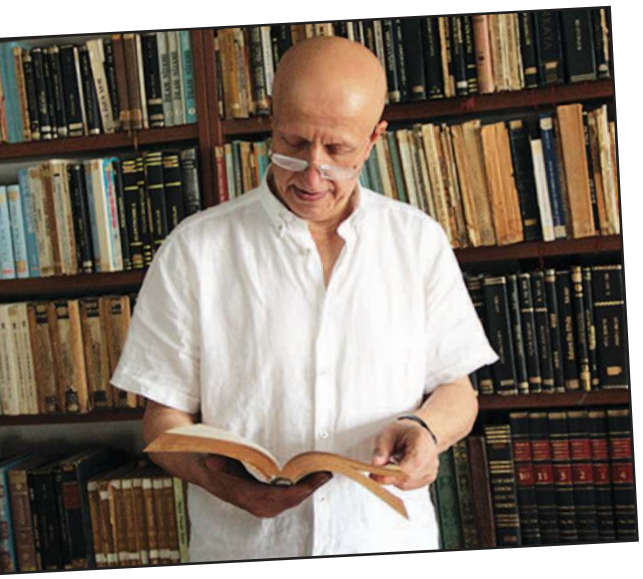

SELİM abimizi Rabbim cennetiyle ve cemaliyle müşerref eylesin. Tam bir Kur'an ve iman hizmeti insanıydı. Rabbimiz, Zafer Dergimizi de kıyamete kadar daim eylesin.

Cemil Nalbant

TAM oturmuş sohbet ediyorduk, Selim Gündüzalp ağabeye de Rabbim rahmet eylesin diyorduk; kargocu çıktı geldi, ürperdim…

Ve şimdi anlıyorum ki; fikirler, davalar ölmez…

Hele ki Allah namına gidilen yolun fikirleri asla ölmez… Vazifedarlar değişse de bu nur devam eder…

Rabbim rahmetiyle muamele eylesin.

Ömer Faruk Alsan

KALPTEN kalbe bir köprü kurmuş. Öyle ki vefatı ta içerlerde hissedildi. İmrenmemek elde değil böyle güzel insanlara. İmrenip örnek almak gerek böyle ahlâk abidelerini…

Halil Ersöz

İLAHİ hakikatlere vesile olan kişiler, ilahi sıfatların ebediliğinden de nasiplenir ve unutulmazlar arasına girerler.

Selim Gündüzalp de ilahi hakikatleri terennüm eden bir kutlu kervanın günümüzdeki bir üyesiydi. Teslimiyetin, sadakatin bozulduğu ve insanlardaki imanı şüphelerle kemiren dinsizlik kurdunun ruhları kavurduğu bu zorlu asırda, Risale-i Nurlar başta olmak üzere faydalandığı eserleri bir süt kıvamında her yaştaki okuyucusuna ulaştırarak imani konularda sadra şifa tespitlerde bulundu. Yazılarıyla unutulmazlar arasına ismini yazdırdı.

Adeta bir ehl-i keşf ve tahkikin, bir yerde kırk vefattan yalnız birkaç tanesi kazandığını müşahede etmesi haberini duyunca, insanların ölüm karşısında kaybetmemesi için elinden geleni, gönlünden süzüleni, dilinden nebean eden fikirlerini, tespitlerini Zafer dergisinin sayfalarında estetik ve dengeli bir şekilde vermeyi bildi, izn-i ilahi ile başardı.

Nurlarla hemhal oldu, insanların kabirlerinin nurlanması için uğraştı, nur içinde yatsın.

İbrahim Demirkan

SELİM Gündüzalp, hakiki bir dava adamı ve tam bir muhabbet fedaisi idi. Sohbetlerden inanılmaz feyz alıyorduk. Kitabında dediği gibi "Ölüm son degildir." Rabbimiz mekânını cennet etsin. Öksüz kaldık bizler, fakat bu dava öksüz kalmadı… Hiçbir zaman unutmayacağız ve alıştırdığı salâvatlara devam edeceğiz inşaallah…

"Essalâtu vesselâmu aleyke yâ Rasulallah…"

Cengiz Okumuş

MEKÂNI cennet olsun inşaallah. Sakin anlatımıyla tefekkür ufkumuzu açıyordu, şahidiz ki, iyiliği emredip kötülükten nehyetti.

Mustafa Hüseyin Erçin

İNSANLAR ölmezler, olurlar... "Âşıkın yeri var kimseler bilmez. Yunus öldü diye sela verirler. Ölen hayvan imiş, âşıklar ölmez." Hüseyin abi oldu...

Nusret Sarı

Nispet ve İntisap

"BEN ONUN ESERİ, ONUN SANATIYIM"

PROF. DR. ALAADDİN BAŞAR

İNTİSAP, insanın Allah'a inanması, kendisini Onun kulu olarak bilmesi, Ona sığınması ve Onun emirleri dairesinde hareket etmeye karar vermesidir.

•••

Nisbet ve intisap arasında şöyle bir fark vardır: Süleymaniye camii için "Bu cami Mimar Sinan'ın eseridir." dediğimizde o camiyi Sinan'a nisbet etmiş oluruz. O cami, şuurlu olsa da "Ben Sinan'ın eseriyim." dese bu bir intisaptır. Yani kendini Sinan'a nisbet etmiş, onun eseri olduğunu bilmiş ve kabul etmiş olur.

İnsanın da "Ben Allah'ın kuluyum, Onun eseri, Onun sanatıyım. Her şeyim Onun ihsân ve ikramıdır." demesi onun Allah'a iman etmesi demektir ve bu iman aynı zamanda bir intisaptır.

•••

İNSAN bir âlimden ders aldığında onun talebesi olur, bu talebelik bir intisaptır. O kişiden söz edilirken "falanın talebesi" derler ve onu hocasına nispet ederek tanıtırlar. Keza bir mürşide intisap eden kişi de onun müridi olmuş olur ve bu intisap ile bilinir ve tanınır.

İman en büyük intisaptır.

Yaratılışlarını hiç düşünmeyen kimseler yanında, kendilerini bâtıl ilâhlara nisbet eden, onlara tapan ve onlardan medet dileyen kimseler de vardır.

İman, Allah'a, Onun bildirdiği gibi inanmakla kalbe yerleşir. Bundan dolayı bâtıl inançlara, gerçek manasıyla, iman denilmez.

İman bir intisaptır.
(Bediüzzaman, Sözler)

RENKLER DAVRANIŞLARIMIZI ETKİLER Mİ?

HAYATINIZA RENK GELSİN

ASLINUR BAHAR

RENKLER hayatımızın her anında yer alıyor. Rengarenk yaratılmış bir dünyada yaşıyoruz, renkli görüyoruz ve pek çok şeyi renklerle anlatıyoruz ve anlıyoruz. Hasta veya sağlıklı olduğumuzu bile…

Renklerin davranışlarımıza etkisi hep merak edilen bir konudur. Peki renklerin gerçekten de davranışlar üzerinde herhangi bir etkisi var mı?Varsa, hangi rengin hayatımıza etkisi nasıl ve ne şekilde?..

Bu konudaki araştırmalar, insan ve toplumu konu alan tüm araştırmalar gibi net cevaplar vermiyor ve bazen de çelişkili sonuçlar çıkıyor. Çünkü insan, yaptığı herhangi bir işi belli bir renk ortamında yapıyorsa, zamanla o rengi belli bir duygu veya davranışla ilintilendirmeye başlıyor. Dolayısıyla o renk, o insan için farklı anlam ifade edebiliyor.

Mesela okul hayatı boyunca öğretmenin kırmızı renkle yaptığı düzeltmeler, trafik ışıklarındaki ve diğer tehlike bildiren durum ve işaretlerdeki kırmızı, bu rengi tehlikeyle ilişkilendirmeye sebep oluyor. Üstelik zehirli meyvelerin de genelde kırmızı olması bu algıyı güçlendiriyor. Ya da mavi renk, denizi seyre dalmakla ya da ferah bir gökyüzüyle ilişkilendirildiği için daha sakin bir durumu çağrıştırıyor ve huzur hissi veriyor.

RENKLER VE ARAŞTIRMALAR

2009'da British Columbia Üniversitesi'nden araştırmacılar, renklerin davranışları nasıl etkilediğine dair bir çalışma yaptılar. Deneye katılan 69 kişiye, mavi, kırmızı ve nötr renk ekranları olan bilgisayarlar verildi ve çeşitli beceri testleri yapıldı.

DENEKLERİN, kırmızı ekranlı bilgisayarda hafıza ve düzeltme okumalarında, detay görmelerini gerektiren işlerde daha iyi sonuç aldığı; mavi ekranlı bilgisayarın ise yeni keşifler gerektiren becerilerde daha iyi sonuç verdiği görüldü.

Araştırmacılar kırmızı rengin "sakınma/tehlike" mesajı verdiği ve dolayısıyla denekleri daha dikkatli olmaya yönelttiği; mavi rengin ise daha "sakinlik ve özgür düşünmeye" iterek tersi bir etkide bulunduğunu tespit ettiler.

Bu araştırmada sonuçlar böyle olsa da 2014'te 263 denek kullanılarak yapılan benzer bir araştırmada, arka plandaki rengin bir etkisi olmadığı görüldü.

Başka bir araştırmada ise deneklere iki farklı tabakta kraker verilerek ve tadı hakkında soruları yanıtlamak amacıyla istedikleri kadar yiyebilecekleri söylenmişti. Burada denekler

kırmızı tabakta sunulan krakerleri daha az yemişlerdi ve bu sonuç kırmızının tehlike ve uyarı özelliğine yorulmuştu. Fakat aynı deney başka bir üniversitede tekrarlandığında tam tersi sonuçlar elde edildi.

RENKLER VE İNSAN PSİKOLOJİSİ

Turuncu, kırmızı ve sarı tonları sıcak renkler; mavi, yeşil ve mor tonları da soğuk renkler olarak bilinir.

Peki eviniz için renk seçeceksiniz; renklerin psikolojinize etkisi olur mu? Bu konuda genel anlamda şunları söyleyebiliriz.

Soğuk renkler, huzurlu renkler olarak kabul edilir. Açık mavi ve mor tonları, hem huzur verici, hem de motive olmanıza yardımcı olabilir, özellikle çalışma odaları için ideal renkler denilebilir.

AÇIK yeşil ve açık mavi tonlarını da huzur verici ve sakinlik hissi veren bir ortam için düşünülebilir. Bazı araştırmalara göre de soğuk renkler insan gözünü daha az yorar.

Sarı, turuncu ve kırmızı renklerin iştah, açlık, zenginlik hisleri uyandırdığı söylenir. Bu sebeple gıda ve reklam/pazarlama sektöründe çokça kullanılır.

Renkler, insanları olumlu-olumsuz etkileme, güven ve huzur verme, enerji duygusunu uyandırma ve bunun gibi pek çok konuda etkili olacağı düşünülerek her yerde kullanılır.

HAYATINIZA RENK KATIN

BUGÜNE kadar araştırmalar, renklerin davranışlarla olan ilişkisini kesin ve tutarlı bir şekilde ortaya koyamasa da renklerin hayatımızda çok önemli bir yeri var. Davranışlara etkileri ise insandan insana her zaman değişecektir. Çünkü insan davranışlarını sadece duyguları ve çevresi değil, aklı, inancı, birikimi, yetenekleri vs. gibi çok fazla unsur etkiler ve yönlendirir.

Etkisi ya da etkisizliğini bir kenara bırakıp, renklere bir de kâinatı böyle rengârenk güzelliklerle yaratan ve burayı bize böyle güzel renklerle gösteren Âlemler Rabbi adına bakalım… Ya siyah-beyaz bir dünyada yaşasaydık hayatımız nasıl olurdu?..

KÂBE'YE YÖNELMEK

ÜMİT ŞİMŞEK

Herkes için yöneleceği bir kıble vardır. Siz hayırda yarışmaya bakın. Nerede olursanız olun Allah hepinizi bir araya getirir. Çünkü Allah herşeye kadirdir. Onun için, nereden yola çıkarsan çık; yönünü Mescid-i Haram'a çevir. Çünkü o Rabbinden gelen hakkın tâ kendisidir. Allah ise yaptıklarınızdan habersiz değildir.
(Bakara Sûresi, 2:148-149)

MÜMİNLER arasındaki birliği vurgulayan bu âyetler, tek bir vücut halinde Müslümanların teşkil ettiği manzarayı da muhteşem bir tablo olarak hayale gösteriyor.

Öncesi ve sonrasıyla bu âyetler, Yüce Allah'ın Kâbe'yi kıble olarak tayin ettiğini bildirmekte, müminlerden namazda ona yönelmelerini istemektedir. Fakat bu, sadece bir ibadetin şekliyle ilgili bir buyruktan ibaret değildir. Böyle olmadığını, aynı sûrenin başka bir âyeti, "Hayra ermek demek, yüzünüzü doğuya, batıya çevirmek demek değildir"[1] cümlesiyle açıkça bildirmektedir. Bu âyetler, böyle bir görüntü altında, çok daha önemli bir hakikati ders vermekte ve arka arkaya vurgular yaparak onun önemini zihinlere ve kalplere nakşetmektedir.

Bu hakikat, birlik hakikatidir.

Ve bu birlik, her ne kadar kalplerin birliği etrafında düğümleniyorsa da, fiziksel birlikle çok yakından ilgilidir.

İnsanlar, bir arada bulundukları, aralarında yer aldıkları, beraber oturup kalktıkları, aynı yöne yüzlerini çevirdikleri insanlarla kaynaşmaya eğilimlidirler. Hattâ çoğu zaman bu, gönüllerin kaynaşmasına giden ilk adımı teşkil eder. Nitekim, bir önceki bölümde gördüğümüz, Mâide Sûresinin âyetleriyle ilgili hadis-i şerif, fiziksel birlikteliğin kalplerdeki benzeşmeye yol açtığını bildirmekteydi.

FİZİKSEL birliktelik, gönül birliğinin başlangıcı olduğu gibi, tezahürüdür de. Bir başka âyet-i kerime, bu yüzden, İslâm şeairini yüceltmeyi kalplerdeki takvanın bir sonucu olarak bildirmiştir.[2]

İşte, aynı Allah'a inanan, aynı kitabı okuyan, aynı Peygamberin ümmeti olmakla şeref duyan insanlar, bu birliklerini, tek bir kıbleye yönelmek suretiyle her gün tekrar tekrar bütün âleme ilân ederler.

Bu ilânın anlamını ve büyüklüğünü kavramak için, bütün dünyayı birden gözünüzün önüne getirin:

Orada, Kâbe bir merkez olmuş, tüm dünyadaki müminler onun çevresinde halkalanmışlardır. Gündüzler ve geceler bu gezegen üzerinde birbirini izledikçe, bu halkalar da birbiri ardınca dalgalar halinde kıyama durur, rükûa varır, secdeye kapanırlar. Her gün, her saat, her dakika, her saniye, milyonlarca mümin, o muhteşem manevranın bir yerlerindedir.

Sonra hayalinizi daha da genişletin. Bütün mekânları olduğu gibi, bütün zamanları

da kuşatacak bir gözle dünyayı seyredin.

Geçmiş ve gelecek zamanların tümü birden Kâbe etrafında nasıl halkalanıyor, nasıl dalgalanıyor, Yer ve Gökler Rabbine bu gezegenin kulluğunu nasıl arz ediyor, bir bakın.

BU TASVİRLER hayalî bir manzara değil, çok büyük bir hakikatin hayalimize sığdırabildiğimiz kısmıdır. Yoksa, Âlemlerin Rabbi katında bütün bu kulluklar, ibadetler, zikirler, tesbihler, zaman ve mekân farkından arınmış şekilde, bir arada izlenir. Âyet de bu hakikate işaretle, "Nerede olsanız Allah hepinizi bir araya getirir" buyuruyor. Bu, bir yandan kıyamet günündeki toplanmayı hatırlattığı gibi, bir yandan da, bu dünyanın dört bir yanına dağılmış bulunan o muazzam müminler topluluğunu Yer ve Gökler Rabbinin nasıl bir emirle birleştirdiğini, kaynaştırdığını, onlarla yerin güzel yüzünde nasıl bir birlik tablosu çizdiğini göstermektedir.

EVET, herkesin bir kıblesi vardır. İbrahim'in milletine yaraşan kıble de, İbrahim'in Kâbe'sidir. Ayrıca, yeryüzünün doğusunda, batısında, kuzeyinde ve güneyinde, birbirinden uzak yerlerde bulunan İslâm milletleri de farklı farklı yönlerden aynı Kâbe'ye yönelirler. Bu suretle ümmetin teşkil ettiği birlik, aradaki bütün ayrılıkları örter, onları tek bir vücut haline getirir ve bir hayır yarışına sevk eder. Onların bedenleri Kabe'ye, ruhları ise Yer ve Gökler Rabbini razı edecek hayırlara odaklanmıştır. Ondan sonrası artık bir yarıştır ki, onda rekabet, haset, kıskançlık bulunmaz. Orada kazananlar var, kaybedenler yoktur. Çünkü Rablerinin hazinesinde onların hepsine yetecek ödüller fazlasıyla mevcuttur.

Kaynaklar:
1. Bakara Sûresi, 2:177.
2. Hacc Sûresi, 22:32.

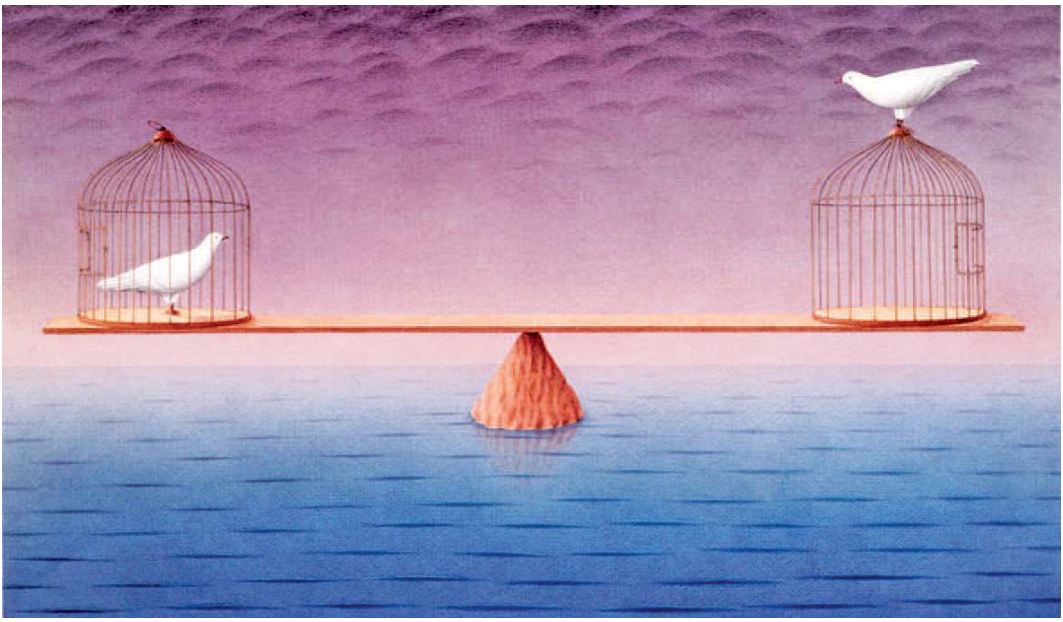

“HER ÖZGÜRLÜĞÜN İÇİNDE BİR TUTSAKLIK VARDIR”

AYHAN KARACA

YUKARIDA bulunan uluslararası bir yarışmada mansiyon almış Gürbüz Doğan Ekşioğlu’na ait bir karikatür. Yan sayfada yer alan, henüz dokuz yaşında iken bu karikatürden ilham alarak ve ondan esinlenerek bir çocuğun çizdiği başka versiyonu..

Çok şaşırtıcı olan ise sadece dokuz yaşında olan bir çocuğun bu karikatürün ne anlama geldiğine dair açıklamaları…

Her iki karikatürün çiziminin üzerinden yıllar geçse de aslında değişmeyen hakikatleri yüzümüze vurmaya devam etmekte.

“Kuşlardan biri özgür görünüyor öteki de tutsak. Ama aslında ikisi de tutsak. Çünkü özgür olan uçsa arkadaşı düşüp boğulacak!..” Küçük bir çocuğa ait olan bu açıklamalar, aslında çocukların da dünyada olup bitenlerin ne kadar farkında olduğunu bizlere gösteriyor.

Çocuklar, belki dünyada olup biten her şeyin fazlasıyla farkındalar; ki olaylar karşısında çok daha büyük hassasiyetler gösterebiliyorlar…

Çağımızda insan iradesinin dimdik kalabilmesi, gerçek otorite olarak Rabbini tanıması, kendi varlığı dışında her varlığı merhametle sevmesi ve insanlığımızın o çocuk kalbine geri dönmesi ile mümkün olacaktır.

Çünkü, çocuklar yaşayan nefes alan her şeyi kendilerini unuturcasına severler.

Evet, **“Her özgürlüğün içinde bir tutsaklık vardır.”**

İNSANI birbirine bağlayan, ayrılmaz yapıp kenetleyen, sevgi, dostluk, kardeşlik, merhamet duyguları bizim tut-

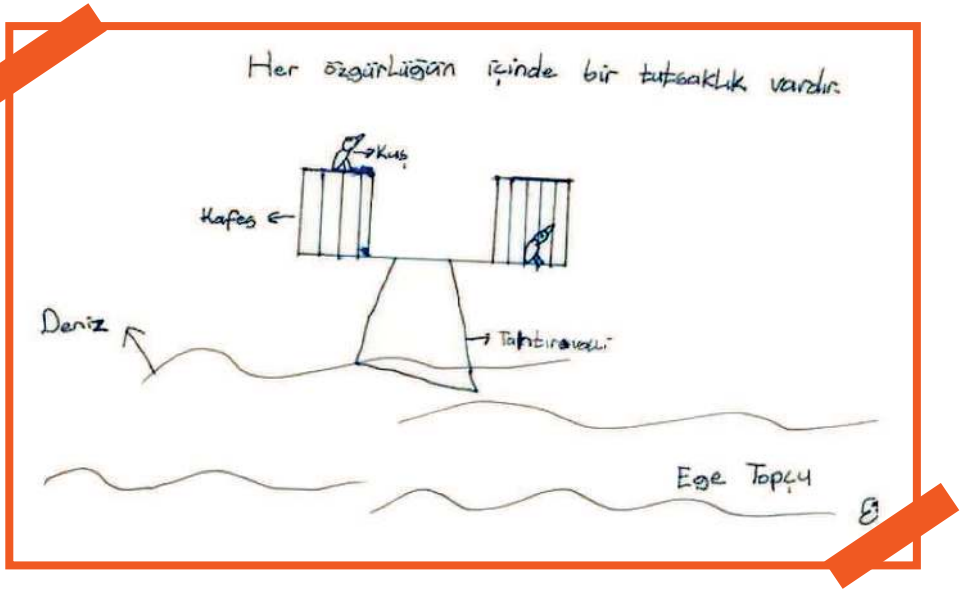

saklığımızın halleri değil midir?

Bizi birbirimize tutsak yapan yani bağlayan bu etkenlerin yavaş yavaş ortadan kalkmasıyla çağımızda **'insanlığımızın yalnız yolculuğu'** başlamış olmadı mı!?.

Bir zamanlar sahip olduğumuz bu tutsaklıklar bizi özgür kılıyordu…

BİZ birbirimizi yalnız bırakmaya, umursamaz davranmaya, etrafımıza duyarsız kalmaya devam ettiğimiz için daha büyük felâketlerle tek başımıza yüzleşmek zorunda kalıyoruz.

Bir gerçeği unuttuğumuz, yani k**üçük bir çocuğun dahi bize söylediği bir gerçeğin çok uzağına düştüğümüz için yaşanıyordu bu acılar…**

Oysa bütün insanlık birbirine kopmaz ve görünmez iplerle bağlıdır. Tıpkı evrende, uzay-zamanda yaşanan gerçeklik gibi. **Milyonlarca ışık yılı uzaklıkta bir parçacığın hareketi kuantum dalgalanması ile yanı başımızdaki bir parçacığın hareketini değiştirebiliyorsa, insanların yapıp ettiklerinin nasıl bir felâkete yol açacağını varın siz düşünün.**

…

Hem **"Her şey her şeyle bağlıdır. Bir şey, her şeysiz yapılmaz. Bir şeyi halk eden her şeyi halk etmiştir."** *(Mesnevî-i Nuriye)* O zaman o her şeyin, Yaratıcısına nisbet edildiği yönüyle bir değeri vardır.

Evet bizler maddi yönümüzle kâinatın her bir zerresinden izler taşımaktayız.

Kâinatın başlangıcında patlayan yıldız tozlarından izler taşımakta her birimizin bedeni…

Rabbimiz bizleri birbirimize kopmaz iplerle bağlamış iken nasıl ayrı durabiliriz?..

Unutmamak gerekir ki, hep birlikte ya birbirimizin felâketi ya da kurtuluşu olacağız.

Bitip tükenmeyen hırslarımız bizi daha fazla köleleştirirken, daha fazla yalnızlığa itmiş olmuyor mu?

Biz daha fazla tükettikçe, daha az insanın tüketmesine sebep olmuyor muyuz?

YEDİĞİMİZ ekmeği, içtiğimiz suyu her israf edişimizde dünyanın diğer ucundaki insanları biraz daha açlığa mahkûm etmiyor muyuz?

Biz kendi kurtuluşumuzu elde ettiğimizde başkasının özgürlüğünü elinden alıyorsak, gerçekte özgür olmadığımız anlamına gelmez mi?

Bu soruları insanlığın vicdanına yani çocuk kalbine sormak vaktidir.

Bu kirlenmişliğin önünde durmak adına atacağımız her adım insanın insana kavuşması anlamına gelirken birbirimize rahmetle sarmalandığımız bu tutsaklık bizi gerçek özgürlüğümüze kavuşturacak tek yol gibi görünüyor.

YERYÜZÜNDE DOLAŞMAK

BLAUNDUS ANTİK KENTİ

DR. MUSTAFA REYHANLI

GEÇTİĞİMİZ günlerde Uşak Kanyon Kolejine konferans için davetliydim. Erken gittiğim için sohbetime daha vakit vardı. Davet eden dostumun, Türkiye'nin en büyük kanyonunu gezdirme teklifini memnuniyetle kabul ettim.

Evet Türkiye'nin en büyük kanyonu Uşak'taydı. Yolda giderken Ulubey ilçesine geldik ve uzaktan bir antik kent göründü. Rotamızı oraya çevirdik.

...

Adı Blaundus olan antik şehir 2500 yıllıkmış. Dağın zirvesinde, derin ve oldukça dik vadilerle çevrili bir yarımada üzerinde yer alan kentin önemli yapıları arasında; giriş kapısı, kale, tiyatro, su kemeri, kaya mezarları, sokak ve caddeler yer alıyordu.

RÜZGÂR, yağmur ve sellerin yıllardır tahrip etmesine rağmen ana yapılar az da olsa ayakta kalmış ve bazı kalıntıları günümüze kadar gelebilmişti.

Şehrin ortasındaki dev yapı dikkatimi çekti ve ne amaçla yapıldığını rehberime sorduğumda tapınak olduğunu

Onlar yeryüzünde dolaşıp, kendilerinden öncekilerin akıbetlerinin nasıl olduğuna bakmadılar mı? Onlar, kendilerinden daha güçlü ve yeryüzündeki eserleri daha üstündü…

(Mümin Suresi, 21. ayet meali)

Yeryüzünde gezip dolaşmadılar mı ki, düşünecek kalpleri, işitecek kulakları olsun? (Dolaştılar, ama ibret almadılar). Çünkü gerçekte gözler değil, göğüslerdeki kalpler (kalp gözleri) kör olur.

(Hac Suresi, 46. ayet meali)

öğrendim. Zafer Dergisi'nin Ağustos sayısında Şanlıurfa'daki tarihi 12 bin yıl öncesine dayanan Göbeklitepe'den bahseden yazıda da Göbeklitepe'nin merkezinde ibadet mahalli olduğundan bahsedilmişti. Şimdi aynı hadiseyi 2500 yıllık Blaundus antik kentinde de görüyoruz. Bu antik şehir de tapınak merkeziydi.

•••

İNSANLIK tarihi boyunca insanoğlu hep Yaratıcısı olduğunu bilmiş, Ona şükretmek ve verdiği sayısız nimetler için Ona ibadet etmek gayesiyle mabetler inşa etmiştir. Bu hakikati Blaundus antik şehrinde de görüyoruz.

Bu şehri inşa edenler şimdi yoklar. O zamanların güç ve kudret göstergesi olarak yapılmış sanat harikası ihtişamlı binaları, ibret nazarıyla bakanlar için karşımızda duruyorlar. Adeta muktedir imparatorların, aristokratların kudretini haykırmak ve cihana ilan etmek istercesine inşa edilmişler.

Lakin şimdi o muhteşem yapılar, güç ve kudret nişanesi abideler yıkılmış, devrilmiş, toprağa gömülmüş, yerle bir olmuş ve harabeye dönmüş durumdalar. O kudretli imparatorlar ve seçkin aristokratlar, zamanın dehlizlerinde kaybolup gitmişler. O güç ve ihtişam yok olmuş.

Bu manzara adeta, **"Yâ Bâki, entel Bâki"** yani ***"Rabbimiz! Her şey fani, geçici, yok olucu; Bâki olan yalnızca Sensin"*** hakikatini bütün dünyaya ve bütün zamanlara haykırıyor… Bâki olanı bulmamızda bizlere rehberlik ediyor.

BU VERİMLİ ve güzel geziden çok keyif ve ibret aldım. Blaundus antik kenti de diğer tarihi mekânlar gibi tefekkür edilecek, ibret alınacak bir yer. Buralarda insan, âyet-i kerimede niçin ibret almak için gezmemizin tavsiye edildiğini daha iyi anlıyor.

Görsel kaynak:
http://www.sehiralem.com/Usak/Usak_Merkez/Tarihi_Yerler/3028/Blaundus-Antik-Kenti-(Halk-Dili-sulumenli-Harabeler).html
https://s2.wklcdn.com/image_13/411150/2494967/971783Master.jpg

Onlar, yeryüzünde dolaşıp kendilerinden öncekilerin sonunun nasıl olduğuna bakmadılar mı? Onlar kendilerinden daha kuvvetli idiler. Yeryüzünü sürüp işlemişler ve orayı kendilerinin imar ettiğinden daha çok imar etmişlerdi. Onlara da peygamberleri apaçık deliller getirmişlerdi…

(Rum Suresi 9. ayet meali)

GİZLENEN YÖNLERİYLE NEWTON

NEWTON ve DİN

PROF. DR. MUSTAFA NUTKU

OKULLARIMIZDA yeni bir ders yılı başladı. Bu vesile ile, ilköğretim yıllarından itibaren okullarımızda ilgili derslerde sadece fizik bilimine çok önemli katkılarıyla bahsedilen **Newton'un, manevi yönüne de dikkat çekmekte fayda vardır.**

İcat ve keşiflerin peş peşe geldiği dönem kabul edilen 16-19. yüzyıllar arasında, ilmî buluşlarla neredeyse eşzamanlı, **şer mânâda "yeni bir saha"** ortaya çıkmıştı: **bilim ideolojisi.**

Esasen ilmin tabiatıyla zıt bir durum arz eden, **bu dogmatik ideolojinin temeli şöyle ifade edilebilir: "bilim; inanç ve imandan ayrı bir kulvardır ve din ile bilim kesinlikle bir çatışma içindedir."(!)**

Buluş, keşif ve icatların, Hristiyanlığın rahminde şekillenmesiyle irtibatlandırılabilecek bu yaklaşım, zamanla

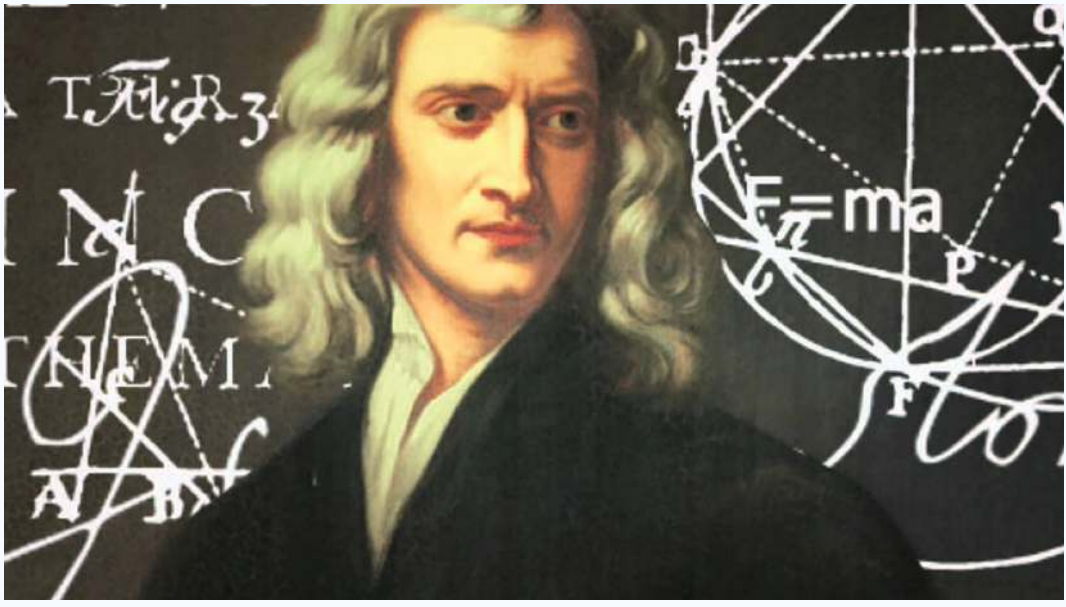

gittikçe daha da giriftleşen bir doktrin ve dogmaya dönüşmüştü.

ZAMAN içerisinde bu dogmatik yaklaşımın aktörleri, iman sahibi olan ve keşiflerini imanî bakış açısıyla ele almak ve sunmak isteyen sayısız bilim adamını ve düşünürü ya tamamen "yok sayılmaya" mahkûm etmiş veya amansız bir baskıyla onların seslerinin kısılmasını sağlamışlardı. **Bugünkü manzara da, bu ideolojinin hâlâ ne derece aktif olduğunu ortaya koymaktadır. Zira bir teoriden ibaret olan Darwinizm, doğruluğu ispat edilmiş bir bilim dalı gibi savunulmakta, ona karşı çıkanlar bilim dairesinin dışına atılmaya çalışılmaktadır!..**

ÇALIŞKAN BİR BİLİM İNSANI

Birçok ilmî kaynak tarafından, gelmiş geçmiş bütün bilim insanlarınca, "birinci dereceden bilim adamı" olarak tanıtılan Sir Isaac Newton (1642-1727) da bu dogmatik ideolojinin mağdurları arasındadır.

PEK çok kaynakta, fiziğin temel kanunlarından "Gravitasyon Kanunu"nun veya diğer önemli keşiflerinden sadece birinin bile, kendisini dünya çapında bir bilim adamı saymak için kâfi gelebileceği ifade edilmektedir.

24 yaşındayken meşhur Yerçekimi Kanununu keşfeden Newton, 25 yaşında, ölen hocasından boşalan matematik kürsüsüne profesör tayin edilmişti. Çeşitli bilim konularındaki inceleme ve keşifleri ile "Royal Society" (Krallık İlimler Akademisi) başkanlığına lâyık görülen ve her yıl yeniden seçilerek hayatının sonuna kadar bu vazifesine devam eden Newton, kraliçe tarafından "Sir" unvanı verilen ilk bilim insanı sıfatını da taşımaktadır. Parlamento üyeliği ve darphane müdürlüğü vazifelerinde de bulunan, Londra'da ikameti için kendisine lüks bir ev tahsis edilen **bu bilim insanı, her şeye**

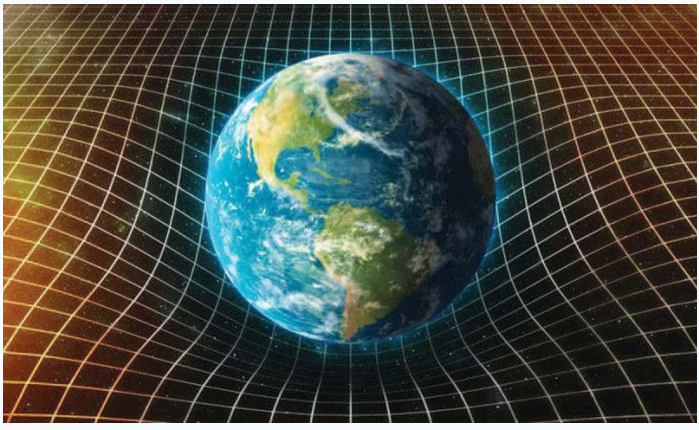

rağmen alçakgönüllü, çekingen, iffetli ve sade bir hayatı tercih etmiştir. Arkasında bilinen mânâda bir vasiyetname bırakmayan ve **bekâr olarak vefat eden** Newton, muhteşem bir cenaze merasiminin ardından, diğer ünlü İngiliz büyükleri gibi Westminster Katedrali'ne defnedilmişti.

NEWTON'UN GİZLENEN MANEVÎ YÖNÜ

İlköğretim yıllarından itibaren okullarımızda, **"büyük bir bilim adamı" olarak tanıtılan Newton'un "dinî ilimler (teoloji) hakkında şimdiye kadar ortaya çıkarılan ve dört milyon kelimeyi bulan yazıları" kendi ülkesinde bilinçli olarak gizlenmiştir.** Bu büyük bilim insanının kalbî ve ruhî derinliğine işaret eden yazıları, nesillerin nazarlarından uzak tutularak, **onun sadece bilime yaptığı katkılar öne çıkartılmaktadır.** Newton'un teolojiyle alâkalı uzun zaman gizlenmiş yazıları, terekesinde yapılan incelemelerle gün yüzüne çıkmış; bu yazılar sayesinde **onun içinde yaşattığı iman net bir şekilde anlaşılmıştır.** Teolojiyle alâkalı yazılarının asırlardır gizlenmesinin sebebinin, doğup yaşadığı İngiltere'deki Anglikan Kilisesi'nin ve yakın zamana kadar devam eden İngiliz Sömürge İmparatorluğu'nun takip ettiği siyaset ile paralel şekillenen **"bilim ideolojisi"** olduğu anlaşılmaktadır.

Onun bilhassa ömrünün son günlerinde yazdıklarının İslâm inancına yakınlığı ilgi konusudur. O yazılarında, bilindiği kadarıyla, en azından muvahhit (Allah'ın varlığına ve birliğine inanan) bir insan olduğuna dair notlar vardır.

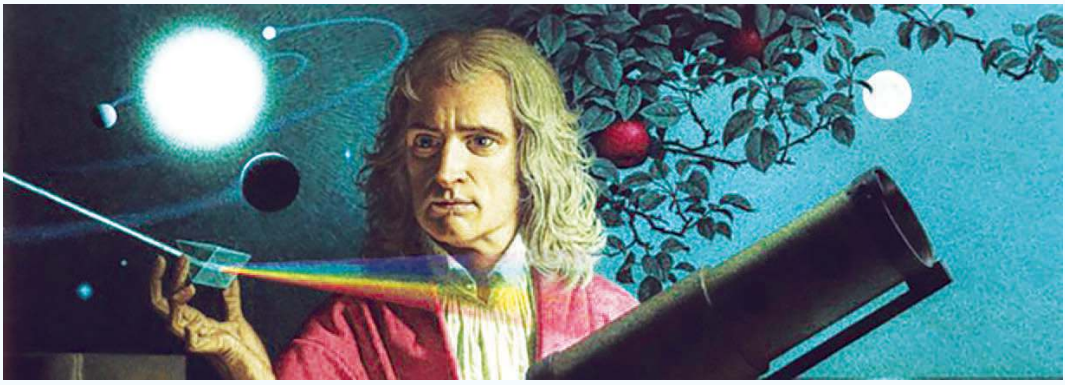

NEWTON, Allah'ın varlığına, birliğine ve bütün âlemlerin Rabbi olduğuna inanıyordu. Newton'a göre, kâinat hesaplanabilir ve ölçülebilir kural ve kanunlarla ayakta durmaktadır. Zira onu, kendine has keyfiyetiyle belli bir akıl ve mantık sahibi bir güç—bir Yaratıcı—yoktan var etmiştir. Newton kâinatı, her şeye Kadir olan bir Yaratıcı'nın vücut verdiği bir kriptogram olarak görüyordu.[1]

ONUN her şeyi tabiata ve sebeplere bağlamak yerine, Allah'a bağlamaya olan imanı çeşitli eserlerinde açık bir şekilde gözlenmektedir. Bu mevzuda yazdıklarından bazı örnekler şöyledir:

"Gerçek rububiyet odur ki; hakiki İlâh, hayat sahibi, hikmet sahibi ve muktedirdir; diğer bütün mükemmelliklerden çok farklı olarak, bütün eksikliklerden arınmış bir mükemmelliktedir. Ezelî ve ebedîdir, her şeye malik ve muktedirdir; her an mevcuttur, her şeyi idare eder, olan ve olabilecek olan her şeyi bilir."[2]

"Bana öyle geliyor ki; Yaratıcı, maddeyi başlangıçta … kendi takdir ettiği maksatlara uygun bir tarzda yarattı."[3]

"Güneş ve gezegenler, aralarında hiçbir şey yokken birbirlerini nasıl ve neye göre çekiyorlar? Nasıl oluyor da, tabiatta hiçbir şey abes olmuyor ve dünyada şahit olduğumuz düzen ve güzellik vücut buluyor? Bütün bu olan bitenden, bilinen mânâda haricî bir vücudu bulunmayan, canlı, akıl sahibi, muktedir bir Zat'ın var olduğu, sonsuzluk içinde kendine has nitelikte her şeyi çok yakînen bildiği ve idrak ettiği açık bir şekilde ortaya çıkmaz mı?"[4]

HURAFELERDEN UZAK BİR İMANA SAHİP NEWTON

Newton'un, 'ateizm'i çok sert bir dille eleştirdiği gibi, Hristiyanlıktaki 'teslis' (Yaratıcıyı üçlemek) inancı için "sonradan çıkarılmış bir tür sahtecilik" dediği, Hz. İsa'yı İlâh gibi görüp ona tapınmayı "putperestlik" olarak vasıflandırdığı da ortaya çıkmıştır. Newton, Katolizm, Anglikanizm ve Kalvinizm'in tahrif olmuş ve sapkın görüşler olduğuna inanıyordu. Çünkü 'teslis' düşüncesinin, tahrif olmamış Hristiyanlıkta yerinin olmadığına katiyen iman etmişti.[5]

KENDİ inancını, Hz. İsa'nın **"sadece bir peygamber, elçi ve ancak yeryüzünde bir halife"** olduğunu savunan Arianizm'e yakın buluyordu.[6]

Ölüm döşeğindeyken Anglikan Kilisesi'nin ritüellerini kesin bir dille reddetmesi, bu inancındaki samimiyetinin açık işaretiydi.[7]

Onun 1673 yılında özel olarak kaleme aldığı tahmin edilen bir belgede, **genel Hristiyan inancıyla açıkça ters düşen, Hz. İsa'nın şahsiyetine dair ulaşmış olduğu neticeleri sıraladığı 12 madde dikkatleri çekmektedir;** o belgede enteresan bir şekilde 13. maddeyi boş bırakmıştır.

O 12 maddede açıkça, sadece Yüce Rabbin İlâhî nitelikte olduğunu, Hz. İsa'nın Yaratıcı'dan madde ve fıtrat itibarıyla apayrı bir varlık olduğunu, belki ete kemiğe bürünmüş bir "İlâhî söz ve hikmetler mecmuası" olabileceğini belirtiyordu.[8]

KÂİNAT, YARATICIYI TANITAN ESERİDİR

O, "God is known from his works" (Allah yaptıkları ile bilinir) sözüyle, **Allah'ın zâtıyla bilinemeyeceğine, ancak kâinat sayfalarındaki isim ve sıfatlarının tecellileri (akisleri) ile bilinebileceğine dair çok önemli bir hakikate işaret ediyor; insanın en başta gelen vazifesinin de 'Allah'ı tanımak' (marifetullah) olabileceğine vurgu yapıyordu.**[9]

YİNE başka bir eserinde, **her şeyin son derece suhûletle (kolaylıkla) olup bitiyor olmasını Yaratıcı'nın mükemmelliğiyle irtibatlandırıyor; Yaratıcı'nın hikmetle iş yaptığını ve asla hiçbir şeyi başka bir şeye karıştırmadan işleri yürüttüğünü söylüyordu.**[10]

Hayvanların vücudundaki "organ simetrisi" üzerine yorum yaptığı bir eserinde ise, bu simetrinin asla kendiliğinden olamayacağına işaret ederek, kâinattaki benzer hâdiselerde Yaratıcı'nın hikmetli ve bilgili kudret elinin tecelli etmesine açıkça vurgu yapıyordu.[11]

Bir kısmını aktardığımız belge ve delil niteliğindeki bu ifadelerden açıkça anlaşıldığı gibi; **Newton, adını tam olarak ortaya koyamasa da Kadîr, Vâhid ve Ehad bir Yaratıcı'ya dikkatleri çekerek, maddeyi ezelî tevehhüm edenlere, tesadüfçülere, her şeyin kendi kendine olduğu iddiasında bulunanlara, bilimin diliyle gereken cevabı vermiştir.** Çok yaklaştığı anlaşılan Newton'un İslâm inancına girip girmediği konusu meçhul olsa da, **Newton cesaret isteyen bir kararlılıkla devrinin ve toplumunun genel hâline karşı koyması için ihtiyaç duyduğu iman derinliğini sergilemiş görünüyor.**

BU itibarla, "inançsızlık ve maddecilik" temellerine göre hareket eden "bilim ideologları" ne kadar gizlemeye gayret etseler de, dinin ve bilimin birbiriyle çelişmediği her geçen gün daha iyi anlaşılmaktadır.

Dipnotlar:

1. John Maynard Keynes, Newton, the Man, London, 1946.
2. The Principia: Mathematical Principles of Natural Philosophy (1687), 3rd edition (1726), trans. I. B. Cohen and Anne Whitman (1999), General Scholium, 941.
3. Optics (1730), 344.
4. Optics, 2nd edition (1718), Book 3, Query 28, 343-5.
5. Snobelen, D. Stephen, "The true frame of Nature": Isaac Newton, Heresy, and the Reformation of Natural Philosophy, in Heterodoxy in Early Modern Science and Religion, Brooke and Maclean. s.232-233.
6. Richard S. Westfall , Never at Rest, (Cambridge, 1980)
7. http://science.howstuffworks.com/dictionary/famous-scientists/physicists... newton5.htm)
8. (Gale E. Christianson 1994. In the Presence of the Creator: Isaac Newton and His Times, The Free Press: New York,s.253.) (Newton, Principia, p. 942.)
9. Isaac Newton, Cambridge University Library, MS Add. 3965, section 13, cited in J .E. McGuire, "Newton on Place, Time, and God: An Unpublished Source", The British Journal for the History of Science, 11 (1978), 118-9.
10. Newton, Yahuda MS 1.1a, fo. 14r.
11. J. E. McGuire, "Newton's Principles of Philosophy": An Intended Preface for the 1704 Opticks and a Related Draft Fragment', The British Journal for the History of Science, 5 (1970), 178-86)

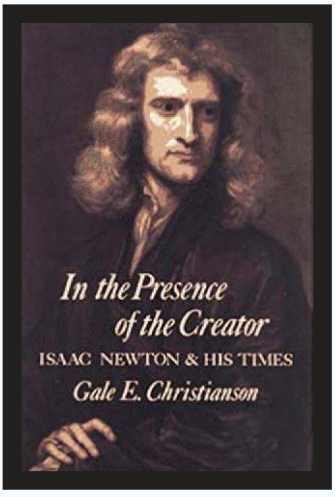

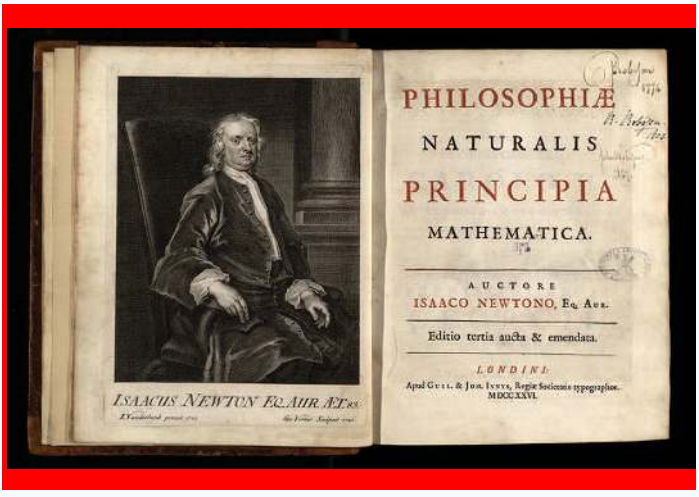

MACUNU İÇİNDE DOĞAL DİŞ FIRÇASI

PROF. DR. FATİH SATIL

HEPİMİZ dişlerimizin sağlıklı olmasını isteriz fakat diş macunlarının kimyasal içerikleri ve zararları hakkında yazılanlar da moralimizi bozar. Peki, size macunu içinde doğal bir diş fırçası var desem!

Bu öyle bir fırça ki, tamamen doğal bir ağaç dalından yapılmış.

Ayrıca diş macunuyla kullanılmıyor, çünkü ağacın içinde macundan daha sağlıklı ve etkili doğal bir öz var.

Bu aynı zamanda çevre dostu bir diş fırçası: Ne plastikten yapılmış, ne kimyasal katkı maddeleri içeriyor, ne de alüminyum macun tüpleri var.

Aynı zamanda ekonomik; yani bütün diş fırçalarından daha ucuz.

En önemlisi de çok sağlıklı. İşte bu mucizevî diş fırçasının adı: **MİSVAK.**

Bilim dünyasında **Salvadora persica** ismi verilmiş olan ve halk arasında **"Erak (Arak) ağacı"** olarak bilinen ağacın kalem biçiminde kesilip yontulan dalları **'misvak'** adıyla insanlar tarafından diş temizlemek amacıyla kullanılır. Hindistan'a kadar uzanan bölgelerde yetişen bu step bitkisi; kokusu güzel, meyvesi yenebilen bir bitkidir.

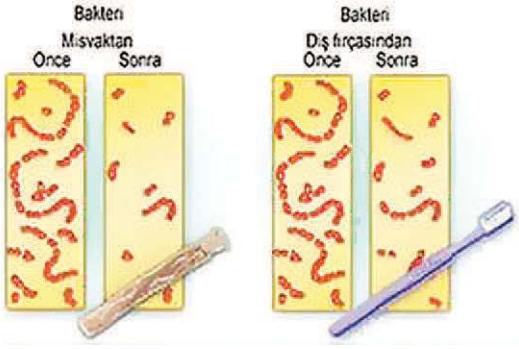

İçeriğinde neler var?

Uzmanlar, taze ve yaş olan misvakların 20'nin üzerinde faydalı kimyasal bileşik içerdiğini söylüyor. Misvakta diş sağlığında önemli rolleri olan; Beta-sitosterol, m-anisic acid, thiocyanate (SCN), organik bileşikler, glikozitler, flavonoidler, yüksek oranda salvadorin ve trimethylamin gibi alkaloidler, sodyum chlorid ve potasyum chlorid, fluorid, silica, sülfür ve C vitamini ile birlikte az miktarda tanen, saponinler, steroller ve silica gibi çeşitli mineraller bulunur.

EGE üniversitesinde yapılan bir araştırmada liflerinde baklava dilimi şeklinde anizotrop basit prizmatik bitki kristallerinin olduğu anlaşılmıştır. Bu kristaller sayesinde dişlerde mekanik temizliğe de katkı sağlar.

Misvakın faydaları

Dişlerin temizlenmesi ve parlaklık vermesinin yanında tükürük salgılanmasına da yardımcı olan

misvakın, ağız ve vücut sağlığına faydaları çoktur.

MİSVAK ağacı üzerinde yapılan araştırmalarda; misvakın dişleri güçlendiren ve çürümeyi önleyici, lekelere karşı etkili, antiseptik özellikli, diş etlerini sıkılaştıran, ağız içi asit salgısını dengeleyen, kanamayı durdurucu ve beyazlatıcı özelliğe sahip olduğu belirtiliyor.

Misvakta, piyasadaki diş parlatıcılarının içinde de bulunan 'silica' vardır ki bu madde dişlerde taş oluşumunu önler.

Misvak diş eti iltihabında da oldukça faydalıdır. Misvakın mikrop öldürme ve iltihap önleyici özelliği, kök ve dallarındaki 'beta-sitosterol' maddelerine bağlı olduğu düşünülmektedir. Bilindiği gibi iltihaplanma olduğunda, kandaki asit seviyesinde de bir artış olur. Misvakın içindeki bazik madde bu asiti nötralize ederek dokuyu sakinleştirir.

Böylece iltihabın yayılması da önlenmiş olur. Aynı şekilde misvaktaki 'thiocyanate (SCN) maddesi diş çürümesine yol açan bakterileri ortadan kaldırır.

Misvakın diş sağlığı üzerindeki olumlu etkilerinin yanında vücut için de birçok faydaları vardır

Misvak bitkisinin yaprakları kuvvet verici, ateş düşürücü ve yatıştırıcı, meyveleri ise gaz söktürücü ve idrar artırıcı olarak kullanılır. Misvak yağı eklem ağrılarına karşı faydalıdır. Misvak tohumu mide kuvvetlendiricidir.

Sevgili Peygamberimiz (asm) misvak kullanmayı tavsiye etmişlerdir

Bundan yaklaşık 1400 yıl önce âlemlere rahmet olarak gönderilen Kâinatın Efendisi Peygamberimiz (asm), beden, ağız ve diş sağlığına dikkat çekerek: **"Misvak kullanınız.**

Çünkü o ağzı temizler ve Allah'ın (cc) rızasına vesile olur" buyurmuşlardır.

Kaynaklar:

1. Almas K. Al-Zeid Z. (2004). The Immediate Antimicrobial Effect of a Toothbrush and Miswak on Cariogenic Bacteria A Clinical Study. J Contemp Dent Pract. 15:105-14.

2. http://www.iyibilgi.com/haber.php?haber_id=29770 3. Halawany H.S. (2012). A review on miswak (Salvadora persica) and its effect on various aspects of oral health. The Saudi Dental Journal. 24: 63–69.

Ne Güzel Şey Kardeş Olmak

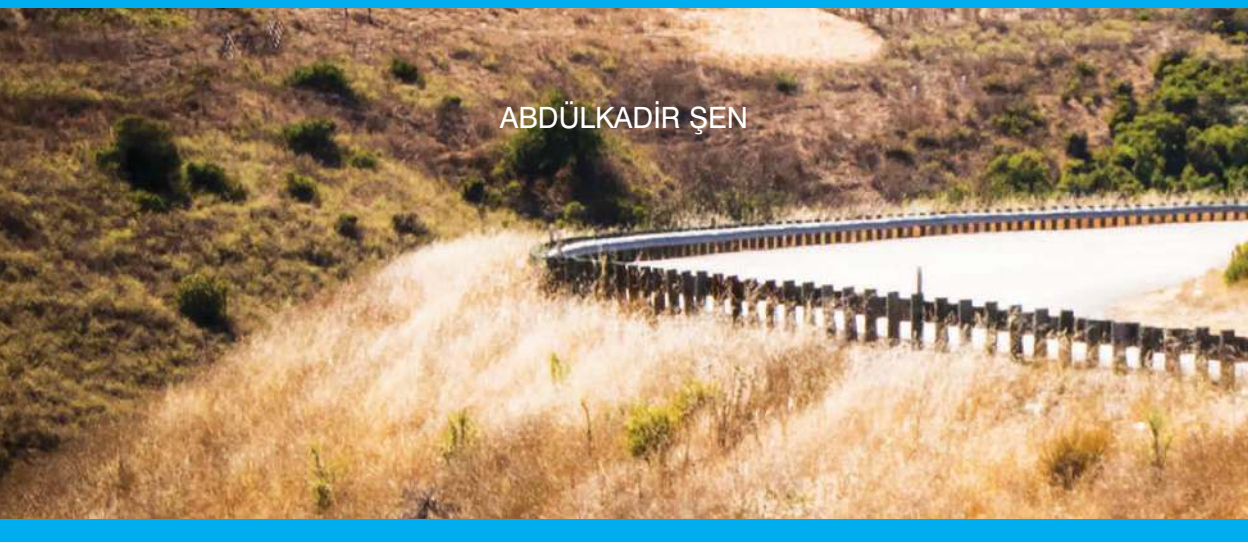

ABDÜLKADİR ŞEN

ÜLKEMİZİN her köşesinde nice güzellikler var. Ancak gezilecek yer dediğimizde ne hikmetse hep İstanbul, Ege ve Akdeniz sahilleri gelir. Oysa ki bu ülkenin doğusu, güneydoğusu da vardır.

Bizler bu vatan topraklarından korkularla uzak kalan insanlarız. Oradaki kardeşlerimizle ayrı düşmüşüz. Bu eksiğimizi giderip, ülkemizin güney doğusunu ailelerimizle şöyle bir gezmeye karar verdik.

Önce Diyarbakır, ardından Mardin, Nusaybin, Midyat ve Batman'a gitmeyi planlayıp yola koyulduk.

...

Diyarbakır ve Mardin ziyaretlerini tamamlayıp Nusaybin'e doğru yola çıktık. Doğrusu hem heyecan hem de endişeli bir yolculuktu bu… Dedim ya korkudan sınırlar çizilmişti zihinlerimize…

NUSAYBİN'e doğru ilerlerken, bizim aksimize çok sakin ve rahat olan rehberimiz, Nusaybin'deki bir arkadaşını aradı ve bir otobüs geldiğimizi söyledi. Rehber, telefonu kapatınca bana bıyık altı bir gülüş atarak "Nusaybin'de size bir sürpriz varmış…" dedi. Doğrusu az sonra varacağımız Nusay-

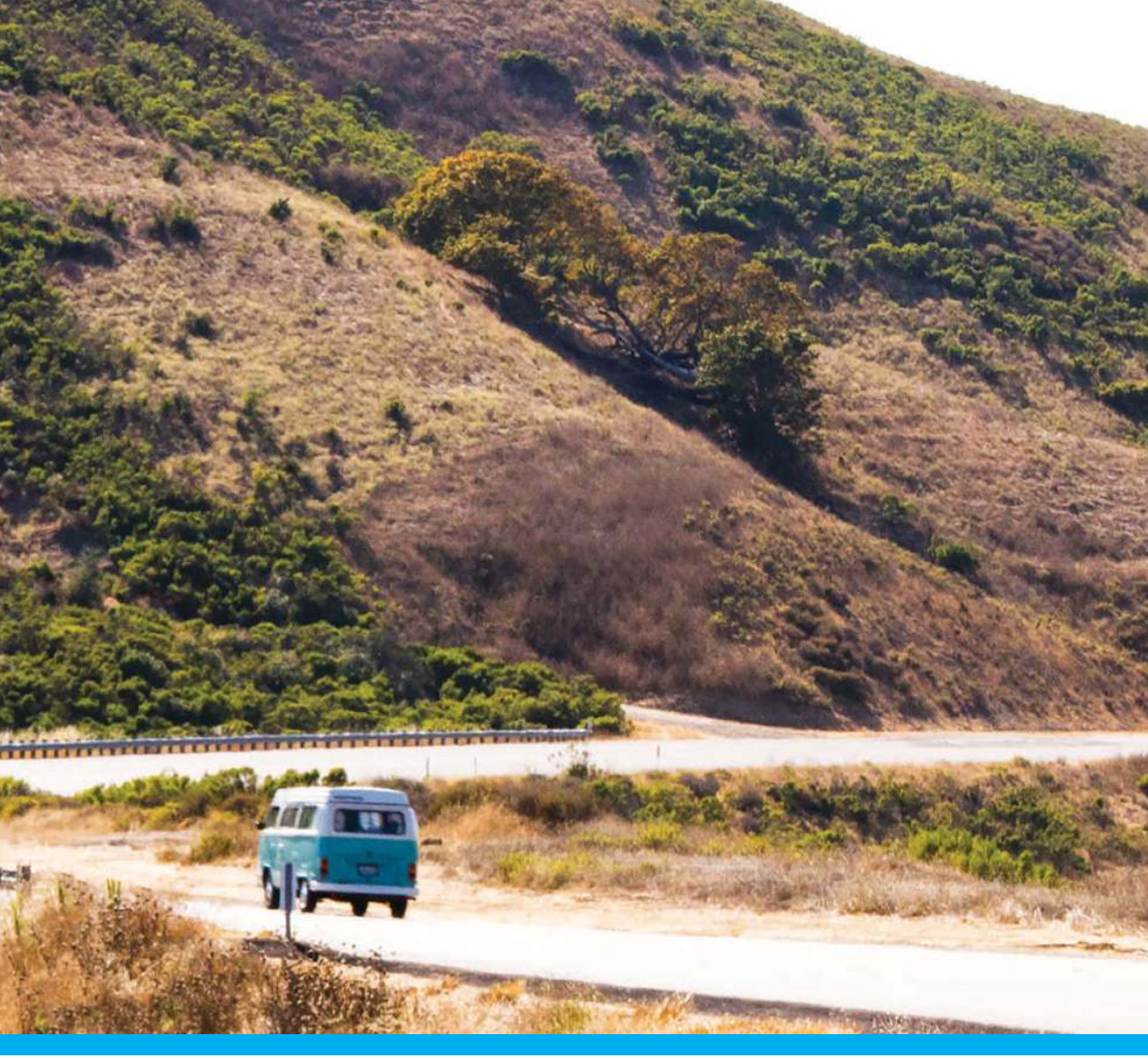

bin'deki sürprizi oldukça merak ediyor ama kimseye bir şey diyemiyordum.

ŞEHİR girişinden merak ve heyecanla ana caddeye döndüğümüzde uzaktan büyük bir kalabalık görünüyordu. Yaklaştıkça şaşkınlığımız arttı, gözlerimize inanamadık.

Yöre halkı ilçelerine gelen bir otobüs ziyaretçiyi davul zurna eşliğinde yollara dökülmüş karşılıyordu. Otobüsümüz kalabalığın önünde durdu. Cadde ortasında davullar çalıyor, oradaki herkes bizi selamlıyordu. Otobüsün kapıları açıldığında ise sürprizlerin bitmediğini gördük… Nusaybin esnafı otobüsten inen kadınlara başörtüsü, erkeklere de farklı hediyeler takdim ettiler.

Yöre halkı ile yıllar sonra buluşan kardeşler gibi kucaklaştık… Ne zamandır hasret duyulan bir tabloydu bu…

Ardından Zeynel Abidin Camii'nde Cuma namazının saflarında kenetlendik, kardeşliğimiz taçlandı…

•••

Niyet iyi oldu mu Allah hep iyi şeyleri ve iyi insanları karşınıza çıkartıyor.

ÜMMET-İ MUHAMMED nerede, ne şartta olursa olsun birbirini unutmamalı. Allah (cc), kardeşlik duygularımızı artırsın.

"Selim Gündüzalp abimizi vefatının yıl dönümünde hasretle ve dualarımızla yâd ediyoruz."

Büyük buluşmalara yalnız gidilir...

SELİM GÜNDÜZALP

MEVSİM sonbahar...
Aylardan Eylül...
Gönül, ey gönül...
Yine dertli bu gönül...

...

Ey gönül unutma!..
Bir yere yaz bunu.
Ölümün eşiğinden yalnız geçilir...
Unutma!..
Büyük buluşmalara yalnız gidilir...

...

Mahzun duruşundan belli.
Gelenden geçenden.
Bir haber sorar gibi...
Masum bakışından belli.
Geçen günleri arayışından belli.
Belli ki; giden ömrüne yanıyorsun...
Belli ki, geçen gençliğini arıyorsun...
Belli, besbelli...
Kaç nefes kalmış ömürden geriye?
Acaba kaç nefes?
İlahî bir sırdır o...
Yaşayan hiç kimsenin bundan haberi yok.
Kaldı ki, şimdilerde onu pek merak eden de yok...

...

Uzakta zannederiz...
Oysa ne kadar yakındır her şey.
Işık gibi, nur gibi...
Nur'un gölgesi olmaz ki...
Her an içinde yaşarız, hava gibi...
Her an içinde yüzeriz, deniz gibi...
Haberimiz olmaz...
Ölüm de böyledir...
O, hayatın içindedir.

Uzakta zannederiz.
Oysa ne kadar yakındır.

...

BU DÜNYADA, çok da oyalanmaya gelmez...
Birden karşımıza çıkınca kim bilir ne yaparız o da bilinmez.
Nereden geldin de denilmez.
O son demde ölüme de sual sorulmaz.
İşi olan, sağda solda oyalanmaz.
Çocuğu olanın, bir gözü beşiktedir.
Misafir bekleyenin, bir kulağı eşiktedir.
Çok sürmez...
Bir gün beklenen çıka gelir...
Aslında daha gelmeden evvel bize epey işaretler göndermiştir: ağaran saçlar, titreyen eller, bükülen beller...
Hep birer işarettir ondan, birer habercidir.
Ve bir gün kapı çalınır...
Karşımızdadır işte o misafir.
Ne hazırladıysak...
Ve nasıl hazırlandıysak onunla gideriz, onunla çıkarız, bu son yolculuğumuza...
Bu misafir başkadır...
Kalmaya değil, almaya gelir...
Yalnız gelse de yalnız gitmez...

...

Ey gönül!..
Unutma!
Bir yere yaz bunu...
Ölümün eşiğinden yalnız geçilir...
Unutma!..
Büyük buluşmalara yalnız gidilir...

...

Ömrün, 'en'leri olmuş ne çıkar...
Ebedi hayata hazırlığın olmadıktan sonra,
Bin yıl yaşasan ne çıkar!
Ömrü, sana verenin uğrunda,
Yaşamadıktan sonra...
O ömürden ne çıkar!..

...

Ömürden bir elli yıl desen...
Ne ki? Bir an gibi zaten...
Yüzyıl desen ne ki?..
Göz açıp kapaması gibi geçiyor günler, aylar ve yıllar...
Bir şimşeğin parlaması gibi geçiyor ömürler...

...

Hani verdiğimiz bir söz vardı Rabbimize...
Hani unutmayacaktık o sözü...
Ne oldu böyle bize?
Ne ettik, o güzelim ömrümüze?
Ne ettik; neyi, nerede kaybettik?

...

Mevsim sonbahar...
Aylardan Eylül...
Yine dertli bu gönül...
Yine dertli...

...

ACIKINCA yemek lezzetli gelir.
Susayınca su tatlı gelir.
Ama yine de ne yemek, ne de içmek doyurur bizi…
Hiç bir şey bizi kandırmaz bu dünyada; hiç bir şey…
Biz kendimizi kandırırız, bu fani dünya ile…

...

Eğilir sulara bakarız...
Ve elimize düşen yapraklara…
Aynalara bakarız...
Sorarız...
"Nerede yitirdim gençliğimi, nerede tükettim ömrümü?" diye sorarız...

...

Su kendi yolunda akar...
Ecel insanın koynunda yatar...
Uyur sanma sakın...
Vaktini bekler.
Bu dünyada ölümsüz hayat yok...

...

Ecel ne acele eder, ne de gecikir...
Bu hep böyledir...
Olması gereken olur...
Ölmesi gereken ölür...
Kırk yıl taun olsa...
Vadesi gelen ölür...

...

Öyle olur, böyle olur...
Kaderde yazılan olur...

Önünde ve sonunda
Hep Allah'ın dediği olur...

...

Mevsim sonbahar...
Aylardan Eylül...
Yine dertli bu gönül...
Yine dertli...

...

Ey gönül!..
Unutma!
Bunu bir yere yaz…
Ölümün eşiğinden yalnız geçilir...
Unutma! Büyük buluşmalara yalnız gidilir...

...

EY NEFSİM!..
Bilmediğin yok maşallah.
Her şeyden haberdarsın amma ebedî ömürden ne haber?..
Bak, kimseler demedi deme...
Sorarlar bir gün;
"Ebedî hayattan ne haber?.."
Sanma ki sormayacaklar...
Sanma ki demeyecekler...
Ve bir gün derlerse;
"Matematik, fizik çok iyi ama hayat bilgisi çok zayıf..."
Derlerse, ne dersin?

...

Neye elini atsan, kanıyor yaran...
Dinmiyor hasretin, bitmiyor hevesin...
Haylaz bir çocuk gibisin...
Güller, bahçende boynu bükük duruyor;
Sen ise, hep dikenlerin peşindesin...
Gelip geçici, fani arzuların izindesin...
Ey nefsim bir bak hele...
Bunca zamandır ne geçti eline...
Kalbindeki yara berelerden başka...
Ne kaldı fani zevklerin ardından...
Havada dağılıp uçan dumandan başka...
Ne bıraktı günahların sana...
Çöldeki serap gibi hazdan başka...
Elinde ne kaldı geride...

...

Yine zarardasın, yine ziyandasın...
Yine gölgelerin peşindesin...
Yine gamdasın, yine kederdesin...
Nedir acep, nedir derdin senin?
Malın mıdır ki bu dünya...
Yok yere hüzünlenirsin...
Niye olurlar dururken, olmazların peşindesin...
Madem dünya durmuyor, geçip gidiyor...
O halde sen de geç, senden geçenden...
Sahiplenmeye kalkma...
Misafirsin...
Beraberinde götürmediğin bir şeye bel bağlama...
Madem her şey burada kalacak...
Ve sen ne yaşadıysan onunla beraber gideceksin...
Öyleyse güzel yaşa, güzelliklerle git…

...

Ey gönül!..
Unutma!
"Büyük buluşmalara, yalnız gidilir..."
Unutma!
Bu dünyadan, yolumuz bir defa geçecek...
Unutma!
Yalan dünyadır bu, aldanma...
Kanma; sonunda yanma...
Bir lezzetin içinde, bin elemin karıştığı cilveli bir âlemdir burası...
Bu dünyaya her gün doğan çoktur ama,
Doğmak değil; niçin doğduğunu bilmek hünerdir…

...

Mevsim sonbahar...
Aylardan eylül...
Gönül, ey gönül!..
Yine dertli bu gönül…

...

GÜNEŞİN ışıkları salkım söğütlerin, incir ve iğdelerin arasından süzülüyor...
Zarifçe, narince...
Güneşi görünce rahmeti hatırlarım.
Sonsuz Rahmet sahibine sığınınca korkularım biter…
Yalnız değilim…
Madem yolcuyum, yolcu yolunda gerek.
Büyük buluşmalara, yalnız gidilir...

Rabbim, iki arada bir deredeyim.
Yalnız nefsimi Sana şikâyetteyim
Gitti ömrüm, tükendi nefesim; hal bu...
Affına muntazır beklemekteyim.

Selim Gündüzalp

REFLEKS MUCİZESİ!

PROF. DR. SEFA SAYGILI

ELİMİZ sıcak ütüye dokunduğu anda geri çekeriz. Vücut sıcaklığımız biraz yükselince terlemeye başlarız. Loş bir ortama girince göz bebeklerimiz hemen büyürken, ışığa bakınca aniden küçülürler veya gözümüze doğru gelen bir şey karşısında göz kapaklarımızı otomatik olarak kapatırız. Yine göz kapaklarımız aslında tipik birer araba sileceği gibi çalışırlar ve gözlerimizi sürekli temizlerler.

Bütün bunlar vücudumuzdaki belli durumlara karşı belli faaliyetlerin açığa çıkmasına dayanmaktadır. Bu tepkilere genel anlamda "Refleks" adını veriyoruz. Reflekslerin gayesi, vücudu belirli bir iç dengede tutmak ve dıştan gelen etkilere karşı bedenimizin zarar görmesini engellemektir.

Ani durumlara ani tepkiler

Bir şeyden çok aşırı kızgınlık veya korku duyduğumuz zaman, sinir sistemimiz durumu tartışmaya vakit ayırmaz; hemen faaliyete geçer. Bu şekilde vücudun zarar görmesini önlemeye çalışır. Sinir sistemi nabzımızı yükseltir, nefesimizi sıklaştırır, kana şeker sağlar; adrenalin hormonunu salınarak tansiyon yükseltilir. Böylece vücudumuz zorlu bir dış etkene karşı silahlanmış duruma gelir. Bizim düşünerek alabileceğimiz tedbirlerden çok daha iyisini vücudumuz anında almış ve hazır hale gelmiştir.

Biz farkında olmasak da reflekslerimiz hayatımızın her anında görev başındadır. Düşünmeye bile fırsat kalmadan, sürekli ve seri bir biçimde işleyerek vücudumuz tehlikelerden korunur.

VÜCUDUMUZ bir açıdan bakıldığında aslında son derece ileri ve mükemmel işleyen bir makine gibidir. Her şeyiyle kendi kendine yetmeye, kendini tehlikelerden korumaya ayarlanmıştır. Uykuda olsun, uyanıkken olsun bu sebeple daima tetiktedir.

Refleks kontrol merkezi

Merkezî sinir sistemi beyin ve omurilikten oluşmuştur. Merkezî sinir sistemi; kararların verildiği, çevreden gelen verilerin yorumlandığı, algılamanın ve diğer bütün zihinsel fonksiyonların yerine getirildiği bölgeleri içeren karmaşık bir sistemdir.

REFLEKSLER omurilikten kontrol edilir. Ani refleks gerektiren durumlar omurilik tarafından yönetilir, beyne ulaşmadan gerekli tepki verilmiş olur. Böylece vakit kaybı olmaz. Ayrıca göz kırpmak gibi sürekli refleksler irademizden bağımsız bir şekilde yaşam boyu sürdürülmüş olur.

Düşünmeye gerek kalmadan yapılan işler

Refleks dediğimiz ani hareketler bilinçsiz ve hızlı bir biçimde gerçekleşir. Bilinçsizdir çünkü hareket kararı beyinden değil, omurilikten gelir; hızlıdır, çünkü beyne gidip geri dönmeye kıyasla çok daha kısa bir

yol izlenmiş olur.

EĞER bu mekanizma omurilikten değil de beyinden yönetilseydi, mesela yanlışlıkla bir ütüye dokunduğumuzda, belki de elimizi ancak ciddi biçimde yandıktan sonra oradan çekebilecektik! Mevcut tehlikenin anında tanınması, farklı durumlara ait reflekslerin ayrı sinir yollarından, birbirine karıştırılmadan sinyal olarak ulaştırılması son derece karmaşık ve mükemmel işlemlerdir.

Vücudumuza baktığımızda istem dışı çalışan organlara ait, otomatik olarak kendini koruyan, iyileştiren ve hiç şaşmadan işleyen kusursuz bir tasarımın en güzel örnekleriyle karşılaşırız. Refleksler de işte bu kusursuz sistemin çok önemli bir parçasıdırlar.

Pek çok refleksimiz vardır

Her tehlikeli duruma özel reflekslerimiz vardır. Öksürmek de çok faydalı bir reflekstir. Böylelikle solunum yollarımız temizlenir. Öksürmeyi sevmeyenler vardır; ama onları öksürüğün yararlarını düşünmeye davet ediyoruz. Ayrıca uyuşturucu ilaçlarla öksürüğü kesmeye çalışmak son derece tehlikeli bir yoldur. Böyle yapılırsa mikroplar atılamaz ve solunum yollarımıza iyice yerleşmelerine sebep olunur.

BUNA benzer bir refleks de aksırmaktır. Burun yoluna giren yabancı bir maddenin varlığı, aksırma refleksinin devreye girmesine sebep olur. Nefes alırız, karın ve göğüs kaslarımız gerilir ve patlama tarzında hava çıkışıyla aksırma gerçekleşir. Gözler kapanır, ağız ve burun yolları açılır, yabancı madde dışarıya atılır. Burnun temizlenme yolu da budur.

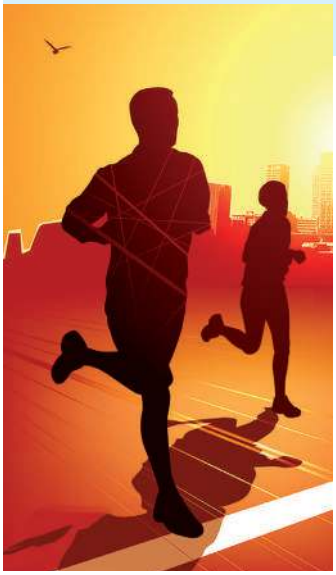

HAYAL kırıklığına uğradığımız zaman yüzümüzün damarları kapanır, bembeyaz oluruz. Gayri ahlakî bir söz duyduğumuz, kötü bir duruma düştüğümüz ya da sıkıldığımız zaman ise bunun tam tersi olur: damarlar iyice açılır kıpkırmızı oluruz.

Bazen rahatsız olsak da kızarmak, aksırmak, esnemek, soğuktan titremek, öksürmek ve buna benzer refleksler bizi huzursuz etmemelidir! Bunları engellemeye de çalışmayalım, tam tersine böyle reflekslere sahip olduğumuz için sevinelim. Bütün bu refleksler, vücudumuzun son derece iyi korunması için tedbirler alındığını, her an tetikte bir savunma sistemimiz olduğunu ve bu sayede de zararlı şeylerden korunduğumuzu gösterir. Bu sebeple reflekslerimizden rahatsız ve huzursuz olmak bir yana memnun olmamız gerekir.

...

OMURİLİK bağlantılı çalışan bu sistemdeki bütün elemanların gelen mesajları algılayıp uygulamaya geçirebilmeleri akıl ve plan gerektiren bir durumdur. Kas veya sinir hücrelerinin bu beceriyi gösteremeyecekleri açıktır. Öyleyse bedenimizde refleks sistemini yaratarak bizi ani tehlikelerden koruyan, böylece bize olan rahmetini, şefkatini, sevgisini gösteren Allah'a ne kadar teşekkür etsek azdır.

BATI'DA HAYVAN KATLİAMLARI

İSMAİL ÇOLAK

ÖNCEKİ sayıda ele aldığımız üzere Osmanlı'da hayvan sevgisi ve hakları her daim zirvedeyken, sözde medenî Batı'da hayvan haklarının geçmişine baktığımızda, vahşiliklerle dolu pek çok manzarayla karşılaşıyoruz.

Antik Roma'nın "ölüm arenası" Colesseum'un, M.S. 80 yılında açılışı münasebetiyle düzenlenen ve 100 gün süren kutlamalarda 5 bin hayvan vahşice katledilmişti.

Ortaçağ Avrupasında, insanların hayvanlardan üstün olduğunu ispat amacıyla kanlı gösteriler sıkça yapılırdı. Zamanla toplumun büyük zevk aldığı sadist bir alışkanlık ve vandal bir âdet haline geldi.

Bu gelenek öylesine yaygınlaştı ki, Kuzey Afrika ve Yakındoğu'daki fil ve aslanların kökü kurutuldu.

MEDENÎ(!) BATI'NIN VAHŞÎ YÜZÜ

Fransız filozof Rene Descartes'e (1596-1650) bakılırsa, hayvanlar canlı bir varlık olamazdı; onlar acı çekmeyen, his taşımayan mekanik bir aksesuardı.

Hayvanlara bakış ve zihniyet böyle olunca, kedilerin şeytan olarak nitelendirilmesi, diri diri ateşe atılmaları, asılmaları ve yapıların temellerine konulmaları sıradan ve normal bir hadise olarak kabul edildi.

16. yüzyılda Paris'te yaz aylarında haftanın belirli günlerinde kedilerin çuvallara konarak yakılması festival niteliği kazandı. Köpekler deri ve etleri için öldürüldü. Almanya'da köpek kasapları dahi açıldı.

Rönesans'ın öncülerinden Leonardo da Vinci (1452-1519), hayvanların acılarına önem verdiğini belirttiği düşüncelerinden dolayı alay konusu yapılmıştı.

VEBA SALGINI VE KATLEDİLEN KEDİLER

"Kara Ölüm" olarak nitelendirilen veba mikrobu, 14. yüzyılın ilk yarısında Avrupa'da görülmemiş bir hızla yayıldı. 1348'de Paris'e, bir sene sonra da Londra'ya ulaştı. 1353'te Rusya içlerine kadar yayıldı. Floransa'da 45 bin, Paris'te 125 bin kişi vebadan öldü.

Hayvanların da vahşice katledildiği Antik Roma'nın ölüm arenası Colesseum.

Descartes'e göre hayvanlar canlı bir varlık bile değildi.

Hayvanların katledilmesinin gösteriye dönüştüğü Colesseum'un başka bir resmi.

Hayvanların acılarına önem verdiği için alay edilen Leonardo da Vinci.

İnsanların bu kadar hızlı ve çaresizce ölmesi üzerine Avrupalılar evlerinden çıkmaya korkar oldular. Krallar ve soylular şehir merkezlerinden uzağa kaçmaya başladılar.

Hastalığın bu denli çabuk yayılmasının bir nedeni de, cadılara ve daha çok onların kullandığı kedilere yoruldu. Ardından Papa VII. İnnocent (1336-1415) tarafından Avrupa'daki kedi nüfusunun bitirilmesi talimatı geldi.

Sonradan hastalığın farelerden bulaştığı anlaşılınca, insanlar ve hatta papazlar, yanlarında tasmalı kedilerle gezmek zorunda kaldılar.

BUFALO KATLİAMI VE BUFFALO BİLL

Kuzey Amerika'da bir sığır/manda türü olan bufaloların/bizonların, Amerika'nın Batılılarca sözde keşfine kadar sayıları milyonlarcaydı. Fakat 15. yüzyıldan itibaren korkunç bir katliama maruz kaldılar. 19. yüzyılın ortalarında da nesilleri tükenme tehlikesiyle karşı karşıya kaldı.

Katliamın en büyük sorumlularından biri de, Buffalo Bill takma adıyla tanınan William Frederick Cody (1846-1917) idi.

Buffalo Bill, vahşi Batı tarihinin en kan dökücü hayvan avcılarından biriydi. Buffalo Bill lakabı, 1867-1868 yılları arasında, Kansas-Pasifik Demiryolu

1630 Kasım'ında Venedik'te 16 bin kişi vebadan öldü, nüfusun üçte biri yok oldu. Doktorlar vebayı engelleyeceği zannıyla maske takıyorlardı.

Avrupa'da büyük ölümlere ve kedi katliamlarına yol açan veba salgınını gösteren bir resim.

Batılılar tarafından katledilerek nesli tükenme noktasına getirilen hayvanlardan biri de Bufalo idi.

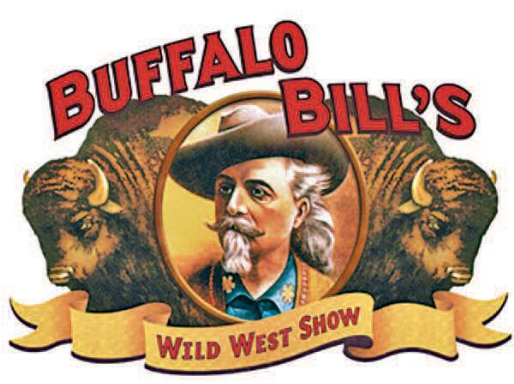

Buffalo Bill'in Vahşi Batısı şovunun afişlerinden bir diğeri.

çalışanlarını doyurmak için 18 ayda avladığı 4.860 Bufalo nedeniyle verildi.

Buffalo Bill'e özenen binlerce kovboy, deri ticareti yapmak için milyonlarca bufaloyu katletti. Uzmanlara göre bufalo katliamı öylesine kontrolden çıktı ki, 20. yüzyıl başlarında tüm kıtada binden daha az hayvan kaldı.

Aynı yüzyılın başlarında bufalo neslini koruma çabaları başladı. Çoğu ulusal parklarda olmak üzere bufalolar koruma altına alındı.

TİMSAH AVCISI TOM COLE

1930'ların İngiltere'sinde şöhret olan bir başka ünlü Batılı hayvan—manda ve timsah—avcısı da Thomas Edward Cole (Tom Cole) idi. Tom Cole, Avustralya ve Papua Yeni Gine'deki avcılık maceralarını ve sözde deneyimlerini Hell West and Crooked (Cehennem Batı ve Sahtekâr) ve The Last Paradise (Son Cennet) başlıklı kitaplarda topladı.

19. YÜZYILDA HAYVAN SEVER OLDULAR!

Avrupa'da, 19. yüzyıla kadar kilisenin de etkisiyle hayvan koruma dernekleri açılamadı. Veteriner okullarının açılması bile, 18. yüzyılda sığır vebasının Avrupa'yı kasıp kavurması ve ekonominin çökme derecesine gelmesiyle gündeme gelebildi.

Prof. Dr. Şevket Arıkan'ın konuyla ilgili yaptığı araştırmalara göre, Avrupa'da hayvan haklarıyla alakalı ilk yasal düzenleme, 1950 yılında Danimarka'da oldu.

1883'de Nebraska'da başlayan Buffalo Bill's Wild West Bufalo Bill'in Vahşi Batısı) şovunun afişlerinden.

Buffalo Bill sadece bufaloları değil Kızılderilileri katletmekte ve derilerini yüzmekte de ustaydı.

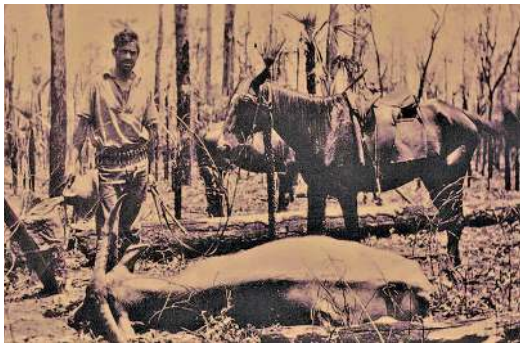

Manda ve timsah avcısı Tom Cole.

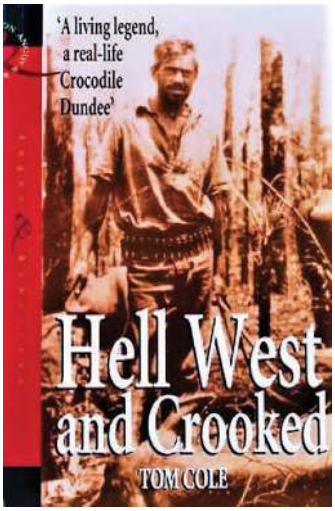

Tom Cole'un sözde maceralarını anlattığı ilk kitap.

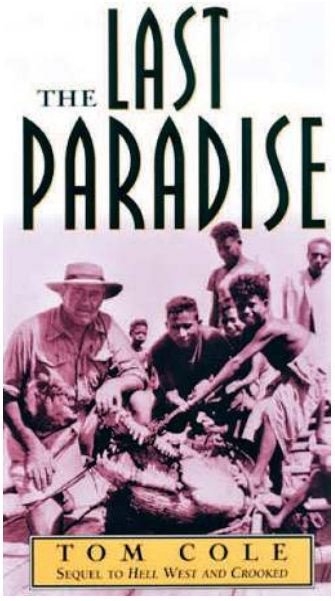

Timsah avcılıklarını anlattığı ikinci kitap.

Günümüz İspanya'sında boğalar arenalarda matadorlar tarafından gösteri uğruna hâlâ katlediliyor.

THE GREAT SPANISH SPORT INTRODUCED INTO TURKEY: THE FIRST BULL-FIGHT IN CONSTANTINOPLE.

The first bull-fight in Constantinople took place the other day, and it would seem by our photograph that the audience was but small. Various protests were made when it was learned that a concession had been granted to enable regular bull-fights to be introduced into the Turkish metropolis. As is evident, these were vain.

Illustrated London News gazetesinin 11 Haziran 1910 tarihli sayısında İstanbul'da düzenlenen ilk boğa güreşi müsabakası haber yapılmış. Habere göre İstanbul'da bir şekilde (muhtemelen gayrimüslimlere ait bir konseye) düzenli boğa güreşi tertipleme imtiyazı verilmiş. Fakat hayvan sever Osmanlı insanları tarafından rağbet görmediği gibi protesto edilmiş. Bu hal haberde kullanılan resimden de açıkça anlaşılıyor.

Kaynakça:

1. İsmet Sungurbey, Hayvan Hakları, İstanbul, 1993, İstanbul Üniversitesi Yayınları.

2. S. Atakan Altınörs, "Düşünce ile Dil Arasındaki İlişkiye Descartes'ın Yaklaşımı", Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Sayı: 28/2010.

3. https://www.amerikaninsesi.com /a/a-17-a-2001-08-05-1-1-87860402/796277. html Erişim: 05.10.2017

4. https://www.biyografi.net.tr/buffalo-bill-kimdir/ Erişim: 05.10.2017

5. Sydney Morning Herald, 22 Ocak 1938; http://trove.nla.gov.au/newspaper/article/17434237 Erişim: 06.10.2017

6. Tamer Dodurka, "Geçmişten Günümüze Avrupa Ülkeleri ve Türkiye'de Hayvan Hakları", http://www.fatihbelediyesiyedikulehayvanbarinagi.com. Erişim: 04.08.2017.

Deyim Öyküsü

ÇAĞIRSA DA GİTMESEK, ÇAĞIRMASA KÜSSEK

HAZIRLAYAN: AYŞE ZEHRA

BİR ZAMANLAR bir köyde, uzun zamandır araları serin olan Mehmet Ağa ve Kamber Ağa adında iki komşu varmış. Bunlar ne barışmaya yanaşırlar, ne de rahat dururlarmış; birbirleriyle uğraşırlarmış. Her birisi de en olmaz bahanelerle "işte bakın bunun niyeti kötü, ölür de geçinmeye yanaşmaz.." diye kendisini haklı çıkarmaya çalışırmış.

Günlerden bir gün Mehmet Ağa oğlunu evlendirecekmiş. Düğün hazırlıkları tamamlanıp, herkesin davet edildiği günlermiş. Kamber Ağa da yakınlarıyla oturup konuşurken, söz Mehmet Ağanın düğününe gelmiş.Kamber Ağa şöyle bir kıpırdanmış ve:

"Mehmed Ağa oğluna düğün yapıyor ya," demiş, "çağırırsa gitmeyelim, çağırmazsa da küselim."

Kamber Ağa'nın bu sözüne yakınları gülmekten kırılmış.

Daha sonra da bu hatıra anlatıla anlatıla, geçinmeye niyeti olmayan ve türlü bahanelerle problem çıkaranlar için "çağırsa da gitmesek, çağırmasa küssek" deyimi söylenir olmuş.

...

Bu deyim, "geçinmeye niyeti olmayan ve her fırsatta aksilik yapan insanlar için" söylenir.

Bir Kutu İlaç

YÜKSEL KARAHAN

SAĞLIK ocağına gitmiştim. Orada sıra beklemekte olan epeyce yaşlı bir amca da vardı. Derken ekranda yeni isim yazınca o yaşlı amca yerinden kalkmak için yeltendi fakat sendeledi. Ben hemen koluna girdim, doktorun yanına kadar götürdüm.

Yaşlı amca, "Şu ilaçtan bir kutu yazar mısın oğul" diyerek doktora rica etti.

Doktor bilgisayara baktı ve amcaya dönüp:

"Amca sen raporlu hastasın üç kutu hakkın var, öyle yazayım istersen" dedi.

Yaşlı amca buna hiç beklemediğim bir cevap verdi:

"Yok oğul yok!" dedi, "Ben 84 yaşındayım, ölür gidersem ilaçlar ziyan olur, devlete zarar olur, bir kutu yaz."

Duyduğum bu sözler karşısında çok duygulandım, gözlerim doldu. Yaşlı amcanın dışarı çıkmasına da yardım ettim. Yürürken de onu konuşturmak için: "Yahu amca!" dedim "Koskoca devletin senin iki kutu ilacından zarar göreceğini nerden çıkardın, sen sağlığına baksana…"

Yaşlı amca dedi ki:

"Evladım, benim gibi binlerce yaşlı ve hasta insan var. Eğer hepsi dediğin gibi yaparsa onca ilaç ve para çöpe gider. O yüzden attığımız adımı hesap etmek bizim görevimizdir… Öyle değil mi?.."

Bu eli öpülesi insanın elini öptüm, vedalaştık…

Allah'ın ne güzel kulların varmış… İyi ki hasta olup buraya gelmişim…

Kâinattaki Sanat Nakışları

ELİF NİSA

Kâinatta her olay; güneşteki patlamalardan, yeryüzünde bir yaprağın ağaçtan düşmesine kadar her şey Allah'ın dilemesiyle gerçekleşir. Allah'ın sonsuz ilmi ve gücü, yarattığı her varlıkta tecellî eder. Rabbimiz an an yaratmayı sürdürür. Ve yarattığı her "şey," kâinat kitabının bir sayfası, bir kelimesi, bir harfidir.

BEDİÜZZAMAN Kur'ân'ın, kâinatın ezeli bir tercümesi; varlıkların da, kendi lisanlarıyla okudukları âyetlerin tercümanı olduğunu söyler. Ve kâinat kitabının tefsiri olduğu gibi, yer ve göklerin de sahifelerinde örtülü olan esma-i hüsnânın definelerinin keşfedicisi olarak tarif eder. Üstad'a göre kâinat kitabının esas görevi, okuyanlara Yazarını ve Onun sıfatlarını öğretmektir.

"Sahife-i âlemin eb'ad-ı vasiasında (geniş ebadında) Nakkaş-ı Ezeli'nin yazdığı silsile-i hadisatın (olaylar silsilesinin) satırlarına hikmet nazarıyla bak... Ta ki mele-i âlâdan (büyük meleklerin âleminden) uzanan şu selasil-i resail (mektup silsileleri), seni âla-yı iliyyin-i tevhide (tevhid mertebelerinin en yükseğine) çıkarsın." (Mesnevî-i Nuriye, 225)

•••

Maddeyi oluşturan atomlardaki elektronların yörüngesinden gezegenlerin yörüngesine kadar, tüm kâinatta muhteşem bir tasarım ve düzen vardır. Her maddenin yapıtaşı olan atomun çekirdeğini bir arada tutan 'güçlü nükleer kuvvet,' fizik kurallarının tanımlayabildiği en şiddetli kuvvettir.

Diğer yandan galaksilerin, yıldızların yörüngelerinde kalmalarının nedeni olan 'kütle çekim (yerçekimi) kuvveti' kâinattaki diğer kuvvetlere oranla şiddeti en düşük kuvvettir. Bu kuvvetin değerlerinde bir azalma olsa yıldızlar yerinden kayar, dünya yörüngesinden kopar, bizler dünya üzerinden uzay boşluğuna dağılırız. En ufak bir artma olursa da yıldızlar birbirine çarpar, Dünya Güneş'e yapışır ve bizler de yer kabuğunun içine gireriz.

Bu düzenin sahibi Allah, mucizevî bir yaratışla, en küçük kuvvetle yıldızları yörüngelerinde tutar, en şiddetli kuvvetle küçücük atomun çekirdeğini kaynaştırır. Bütün kuvvetler, Onun koyduğu 'ölçü'lere göre

hareket eder.

KÂİNATTA, bilinen 300 milyar kadar galaksi ve her birinde bulunan 300 milyar yıldız, sonsuz ilim sahibi Âlemler Rabbinin kontrolünde dönüp durur. Bu muhteşem büyüklükteki galaksiler bazen birbirlerinin içinden geçer ve bu sırada asla birbirleriyle çarpışmazlar. Her şeyi kusursuzca yoktan var eden Allah, yarattığı her şeyi, kadrini hakkıyla takdir etmemiz gereken hayranlık uyandırıcı bir dengeyle düzenlemiş ve emrimize vermiştir.

Kâinatın yaratılışı Big Bang (Büyük Patlama) ile başlar. Ne denli mucizevîdir ki 'patlama,' insana karmaşayı ve düzensizliği çağrıştıran bir kelime olmasına karşın, Big Bang'de akıllara durgunluk veren hassas bir düzenleme vardır. Big Bang ile birlikte yaratılan madde, korkunç bir hızla yayılırken, henüz patlamanın ilk anında şiddetli bir çekim gücü vardır. İşte bu, kâinatın tümünü bir noktada toplayabilecek kadar büyük bir çekimdir.

BİG BANG olayında birbirine zıt iki güç olan patlamanın gücü ve bu patlamaya direnen, maddeyi bir araya toplamaya çalışan çekim gücü arasında bir denge oluştuğundan kâinat ortaya çıkar. İki güç birbiriyle uyum içinde yaratılmıştır; biri diğerine baskın çıksa ya kâinat genişleyemeden tekrar içine çökecek ya da madde birbiriyle bir daha asla birleşmeyecek şekilde savrulacaktı.

Bediüzzaman Âyetü'l-Kübra'da, "Bir kısmı arzımızdan bin defa büyük ve o büyüklerden bir kısmı top güllesinden yetmiş derece sür'atli yüz binler ecram-ı semâviyeyi (gök cisimlerini) direksiz, düşürmeden durduran ve birbirine çarpmadan fevkalhad (olağanüstü) çabuk ve beraber gezdiren; yağsız, söndürmeden mütemadiyen o hadsiz lâmbaları yandıran ve hiçbir gürültü ve ihtilâl çıkartmadan o nihayetsiz büyük kütleleri idare eden ve güneş ve kamerin vazifeleri gibi, hiç isyan ettirmeden o pek büyük mahlûkları vazifelerle çalıştıran..." ifadeleriyle, göklerdeki muhteşem düzeni tarif eder. Ve Hâlıkının varlığının, göklerin varlığından daha açık olduğuna işaret eder... Ki Allah'tan başka ilâh yoktur.

O, biri diğeriyle 'tam bir uyum' içinde yedi gök yaratmış olandır. Rahman'ın yaratmasında hiçbir 'çelişki ve uygunsuzluk' göremezsin. İşte gözü(nü) çevirip-gezdir; herhangi bir çatlaklık (bozukluk ve çarpıklık) görüyor musun? Sonra gözünü iki kere daha çevirip-gezdir; o göz umudunu kesmiş bir halde bitkin olarak sana dönecektir.

(Mülk Suresi, 3-4)

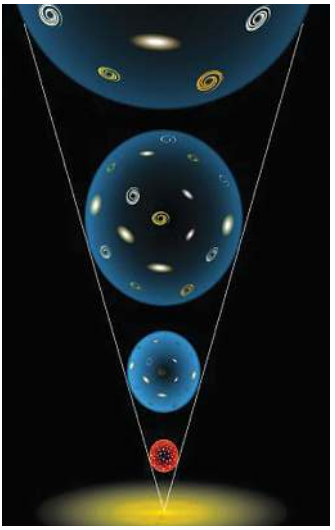

...

ALLAH'I göklerde ve yerde âciz bırakacak hiçbir güç yoktur. O, istediğini istediği gibi yapmaya gücü yetendir. "**Eğer yeryüzündeki ağaçların tümü kalem ve deniz de—onun ardından yedi deniz daha eklenerek—(mürekkep) olsa, yine de Allah'ın kelimeleri (yazmakla) tükenmez. Şüphesiz Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.**" *(Lokman Suresi, 27)*

Bir tükenmez kalemle ortalama yüz sayfalık bir defteri yazarak doldurabiliriz. Âyette ifade edildiği gibi yeryüzündeki tüm denizlerin ve yedi katının daha mürekkep olduğunu düşünürsek, Allah'ın kelimelerinin, insan aklının kavrayış gücünün ötesinde sayılamayacak ve yazılamayacak kadar fazla olduğu çok açıktır.

...

"Hikmet, kâinat sahifelerinde parlayan san'at nakışlarıyla tebarüz eder (görünür)" der Bediüzzaman. Allah, Hakîm'dir; hikmet sahibi, sağlam, muhkem olandır. Kudret kalemiyle yarattığı düzen, yarattıklarındaki sanat nakışları Onun Hakîm isminin tecellileridir. Göklerde, yerde ve ikisi arasındaki mükemmel ve ihtişamlı düzeni yaratan eşsiz gücü, ancak samimi ihlâs sahibi ve yüzeysel bakmayan kulları görüp okuyabilir.

FİZİKÎ ÇEVRE ve ÖĞRENCİNİN BAŞARISI

Başarı İçin Çocuğunuzun Çalıştığı Fizikî Çevreyi İyi Düzenleyin

ADNAN KALKAN

FİZİKÎ ORTAM çalışmayı ve dikkati son derece etkilemektedir. Evin ve özellikle çalışılan odanın fizikî yapısının dikkat, odaklanma ve konsantre olmakta payı vardır. Anne-babaların, çocukların çalışma odasını düzenlerken bazı unsurlara dikkat etmeleri faydalı olacaktır. Çalışma odası elverişli olduğu takdirde başarıya da katkısı olur.

İDEAL BİR ÇALIŞMA ODASI NASIL OLMALIDIR?

▶ Televizyon olmamalı. Böylece hem radyasyondan korunmuş olur hem de dikkat dağınıklığına etkisi önlenmiş olur.

▶ Göz önünde dikkat dağıtıcı faktörler olmamalıdır (tablo, fotoğraf, resim vb).

▶ Çalışma masası ışık alacak şekilde olmalı ve ışık direkt göze gelmemeli. Beynimizin sağ ve sol korteksleri çapraz çalışmasından dolayı ışığın gelişi kullandığı elin çaprazı olmalıdır. Yani sağlak çocuklar ışığı soldan almalı, solak çocuklar ise ışığı sağdan almalıdır. Işık direk göze geldiğinde ise kısa sürede gözü yorar, uykuyu getirir, dikkati dağıtır. Uzun sürede ise gözü bozabilir. Ayrıca masaya gölge de düşmemeli.

▶ Masada sadece çalışılacak konunun materyalleri bulundurulmalı. Farklı konulara ait fazla materyaller dikkat dağınıklığına sebep olur.

▶ Odanın düzenlemesi çalışma şartlarına uygun olmalı. Çalışma odası mümkün olduğunca sade olmalıdır.

▶ Çalışma odası yoksa, evin herhangi bir yerini ders çalışmaya uygun hale getirmeli.

▶ Çalışma odasında mutlaka kitaplık bulunmalı.

▶ Oturulacak sandalye rahat ve çocuğun sırtını destekler nitelikte olmalı ancak; çok yumuşak olursa uykuya sebep olabilir.

▶ Odada sadece çocuğa ait malzeme ve materyaller bulunmalı ve ortalığı daraltarak çocuğu rahatsız edecek materyaller odada bulundurulmamalı.

▶ Kitap okumak için bir köşe ayarlanmalı. Ayrıca çalışma odasında önemli notları yapıştırmak için mutlaka bir pano bulundurulmalı.

▶ Çalışma takvimi ve planı çalışma odasına asılmalıdır. Ancak çalışma masasının hemen önüne asılıp dikkat dağınıklığına sebep olmamalıdır.

▶ Çalışma odasında kitaplar dağınık durmamalı, raflara yerleştirilmeli. Böylece çalışma kitapları lâzım olunca daha rahat bulunur, zaman kaybı olmaz.

Hazır Cevaplar

İNSAN GERÇEĞİ NASIL FARK EDER?

Selim Gündüzalp'e sordular:
"Gerçeği nasıl fark eder ve seçer insan?"
Şöyle cevap verdi:
"Binlerce yüz arasından tanıdık bir yüzü nasıl seçiyorsa öyle."

•••

HİÇ ÜZÜLMEDEN YAŞANIR MI?

Sokrates'e "İnsan hayatını hiç üzülmeden nasıl geçirebilir?" diye sorduklarında, şöyle cevap vermiş:
"Bu imkânsızdır. Çünkü insanlarla birlikte yaşayıp görüşen birisinin üzülmemesi mümkün değildir."

•••

FAZLA KONUŞMAK

İyaz bin Muaviye'ye "İyisin fakat, bir kusurun var, fazla konuşuyorsun" dediler.
Bunun üzerine o:
"Peki, benden duyduklarınız doğru mu, yanlış mı?" diye sordu.
"Hepsi doğrudur" dediler.
İyaz tebessüm ederek cevap verdi:
"Öyleyse, iyi bir şeyin fazla olması da kusur değildir."

•••

CAHİL KİMDİR?

Süfyan-ı Sevri'ye "Cahil kimdir?" diye sorulunca, o da şöyle karşılık verdi:
"Cahil, sadece ihtiyacı olduğunda Allah-u Teâlâ'yı hatırlayan kimsedir."

Hırsı terk edemem ki…

ÖMER SEVİNÇGÜL

Deneme sınavlarından birinden beklediğim puanı alamayınca hırsımdan ağladım. "Bu kadar hırslı olmak tehlikelidir" falan dedi bir arkadaşım. Hırsı terk edemem ki… Nasıl başarılı olurum o zaman! Üstelik, sınava gireceklerin hepsi öyleyken… Bana bir şeyler söyle. Bunun bir orta yolu olmalı. Nedir? Nasıldır?

KAYNAĞINI bilemediğimiz, adını koyamadığımız acılarımızın sebebi ruhi, manevi, deruni yaralarımızdır.

Sen de gecelerin insanısın. Sırtında saplı bir bıçakla yaşayanlardansın.

Nur pınarından bengisular içmedikçe huzura kavuşamazsın. Benim işim tattırmak. Gerisi sana kalıyor.

Evet, ben de aynı şeyi söylüyorum sana, hırsı bırak! Yani olumsuz hırsı. Fakat önce tanı onu.

Sanki bir meziyetmiş gibi algılanıyor bu terim. Oysa bir hastalıktır, ruhu kemiren bir yarasadır. İnsana dünyayı zindan eder. Üstelik başarıyı da engeller.

…

Nedir hırs?

Kişinin bir şeyi kendini paralarcasına aşırı istemesi, açgözlülük, kanaatsizlik, bir şeye aşırı düşkünlük.

Böyle olana 'haris' derler. Haris insan tatminsiz olur, bu yüzden de mutsuz…

Hırsın zıddı, kanaat. Bitmez tükenmez bir hazinedir kanaat. Çalışmasının sonunda eline geçene razı olmaktır,

payına düşeni kabullenmektir.

Her ikisinde de çalışma var ama birincide doymazlık, ikincide razı olma söz konusu.

•••

MAKSADA ulaşmak için çaba sarf etmekle haris olmak birbirine karıştırılmamalı.

Hırs, kalbe özgü bir sıfat, olumlu yönde kullanılmazsa kişinin ruh dünyasını harap eder. Sonu zarardır.

Helal bir maksat için çok çalışmak ise bir ameldir, bir eylemdir. Sebeplere güzelce teşebbüs etmektir. Buna 'olumlu hırs' da diyebilirsin, sakıncası yok.

Çok çalışan kişi, eğer kanaatkârsa, çalışmasının sonucuna razı olur, daha çok çalışma arzusu hisseder.

Haris insan ise, eline geçene asla şükretmez, hep huzursuzdur, bu nedenle de mutsuzdur.

•••

İNSANIN elde ettikleri her zaman hedefinin beri tarafında kalır. Bunu gören haris kişi kendini hiçbir zaman başarılı saymaz. Bu yüzden de şevki kırılır.

Gözü yükseklerdedir onun, oraya çıkamayınca bırakır gider her şeyi.

'*Mektubat*' kitabındaki örnekler çok güzeldir. İki tanesini kısaca anlatayım.

İki dilenci var… Biri sakin, sessiz, duruyor. Öteki kendini paralarcasına istiyor, seni zorluyor.

Kalbinde birinci dilenciye verme arzusu hisseder, öbüründen rahatsız olursun.

İşte başka bir örnek… Uyumak istiyorsun ama uykun yok. "Hemen uyumalıyım" der, hırs gösterirsen uykunu daha çok kaçırırsın.

Olumsuz hırsın zararını bir iş için birini beklerken de görürsün.

"Bak hala gelmedi. Bekle babam bekle. Yok, gelmeyecek galiba" diye sabırsızlık gösterir, kalkar gidersin.

Biraz sonra o adam gelir ama iş işten geçmiştir artık.

Kendi hayatına bak, başına gelenleri düşün, görürsün olumsuz hırsın zararlarını.

•••

EVET, iste, arzu et, çalış, hem de çok çalış, emeğini esirgeme fakat menfi hırsı bırak.

Sonuca razı ol, daha iyisini elde etmek için de yine çalış. Bir işi bitirdin mi boş bırakma kendini, hemen başka bir işe koyul.

Haris insan tutkuludur. Ruhun enerjisidir tutku. Sanırım sende bir hayli var. Sana tavsiyem, tutkunu müspet hedeflere yönlendir.

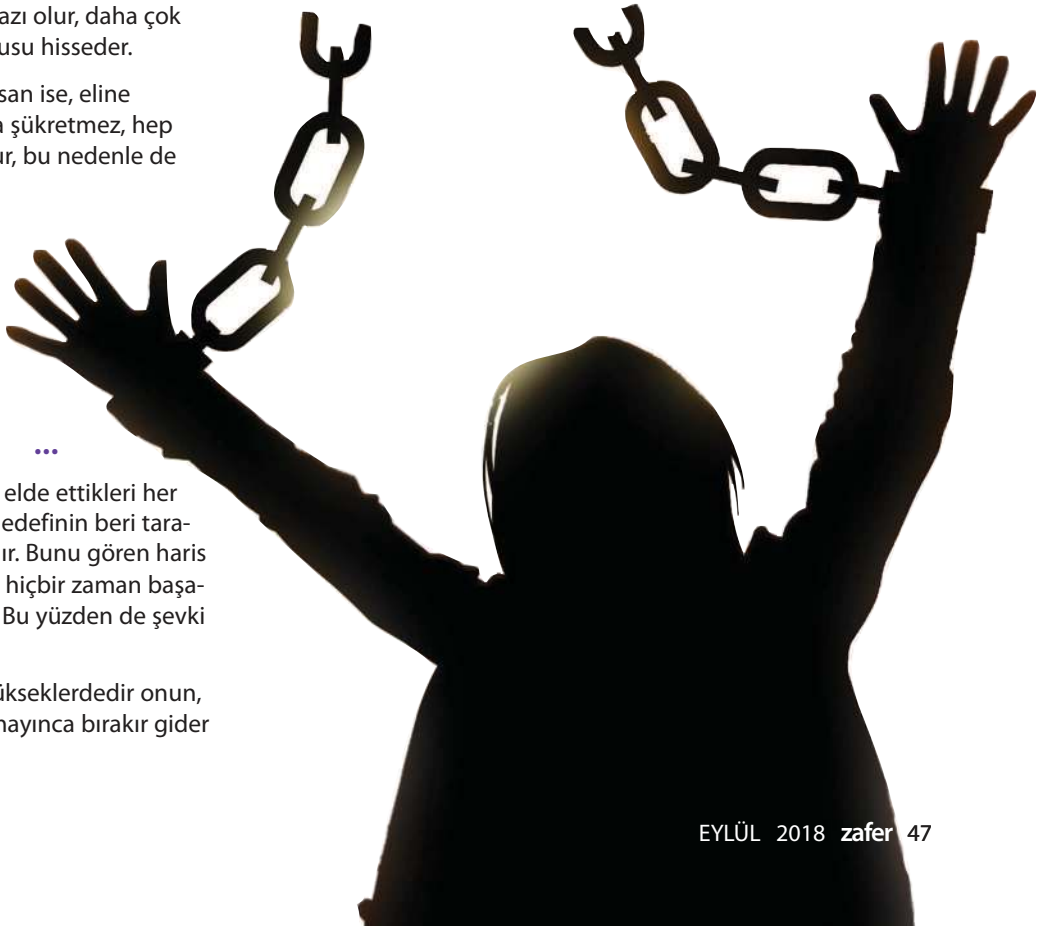

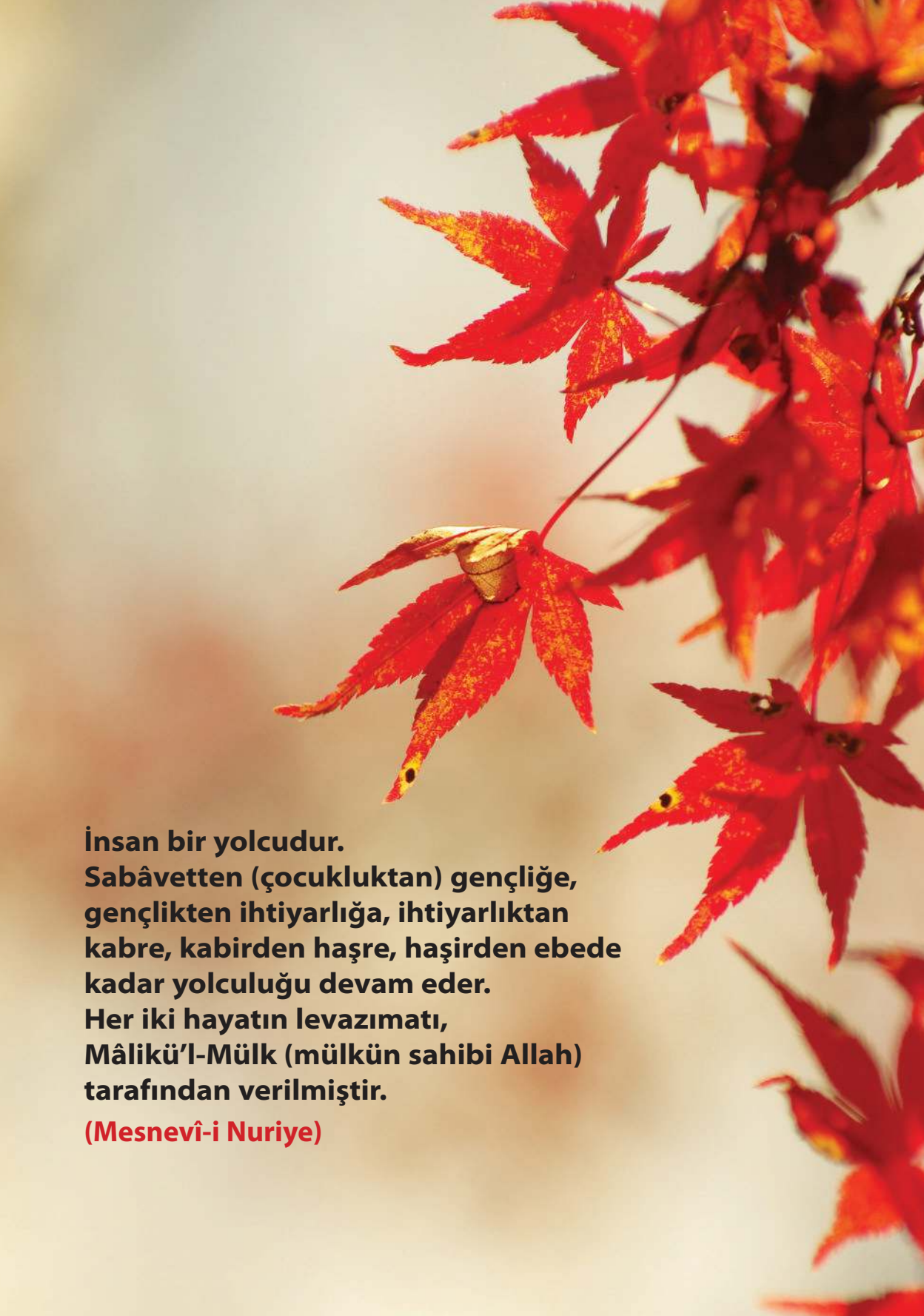

İnsan bir yolcudur.
Sabâvetten (çocukluktan) gençliğe, gençlikten ihtiyarlığa, ihtiyarlıktan kabre, kabirden haşre, haşirden ebede kadar yolculuğu devam eder.
Her iki hayatın levazımatı, Mâlikü'l-Mülk (mülkün sahibi Allah) tarafından verilmiştir.

(Mesnevî-i Nuriye)

Yolculuk

İBRAHİM ERDİNÇ ŞUMNU

Yıllar… buruşuk sapsarı güz yaprağı yıllar…
Artık şu "ömür bohçamı" toptan dürüversem!..
Bilmem ne zaman erdirecek Dost'a bu yollar?..
Vuslat'la şu Firkat Közünü söndürüversem!..

Mecnûn gibi "-Leylâ!.." diye çöllerde dolaştım,
Nefsimle geçindim ama Rûhumla dalaştım!..
Söz dinlemedim, sarpa sarıp Menzil'i şaştım,
Kervân'ı O Nur Yurduna bir döndürüversem!.

SARAY BAHÇELERİNDE KABA SABA TAŞLAR

DR. RASİM SOYLU

“Tabiatları lâtif, ince ve lâtif sanatlara meftun bazı insanlar, bilhassa has bahçelerinde pek güzel hendesevari bir şekilde şekilleri, arkları, havuzları, şadırvanları yaptırmakla bahçelerine pek muntazam bir manzara verirler. Ve o letafetin, o güzelliğin derecesini göstermek için bazı çirkin kaya, kaba, gayr-ı muntazam—mağara ve dağ heykelleri gibi—şeyleri de ilâve ediyorlar ki, onların çirkinliğiyle, adem-i intizamıyla bahçenin güzelliği, letafeti fazlaca parlasın. Çünkü “her şey zıddı ile bilinir.” Lâkin müdakkik bir kimse, o ezdadı cem’eden bahçenin manzarasına baktığı zaman anlar ki, o çirkin kaba şeyler kasden yapılmıştır ki; güzellik, intizam, letafet artsın. Zira güzelin güzelliğini artıran, çirkinin çirkinliğidir. Demek bahçenin tam intizamını ikmal eden, o çirkinlerdir. Ve o çirkinlerin adem-i intizamı nispetinde bahçenin intizamı artar.” (Mesnevî-i Nuriye)

YUKARIDA ifade edildiği gibi, ince ve estetik ruhlu ve güzel sanatlara düşkün insanlar özellikle peyzaj tasarımlarında, bahçelerine havuzlar, fıskiyeler, çağlayanlar ile çok güzel bir görüntü verirken, kaba saba taş ve kaya parçalarını da getirip bahçenin ortasına yerleştiriyorlar. Bundaki amaç ise, o taşların düzensiz şekilleri ve kabalığı ile bahçenin estetik kaygı ile yapılmış düzeni ve güzelliği arasında bir zıtlık ortaya koymak ve dikkat çekmektir. Zaten güzelliğin derecelerinin fark edilmesini sağlayan en önemli unsur da çirkinliktir. Çirkinin varlığı, güzelliğin daha parlak ortaya çıkmasına vesile olur. Ve dikkatli bakanlar hemen bunların bilinçli bir şekilde yapıldığını anlayabilirler.

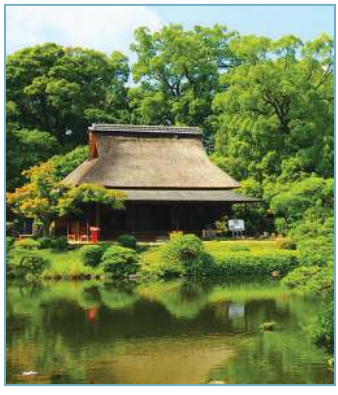

Japon bahçeleri güzellikleri ile ünlüdür. Aslında dünyanın her yerinde sarayların ve önemli mimari binaların bahçeleri çok düzenlidir. Ancak botanik bahçelerin ve parkların peyzaj tasarımları geçmişte olduğu gibi bugün de olağanüstü güzelliklerini ve düzenlerini korumaktadırlar.

Örneğin tarihte Babil Asma Bahçeleri ve kat kat teras bahçeleri, Ortadoğu medeniyetlerinin zenginlik ve görkeminin masalsı efsanelerinde anlatılır.

PEK çok medeniyet, saraylarını ve bahçelerini büyüklük ve güç gös-

tergesi olarak inşa etmişlerdir. Bahçelerin dizaynında ve dekorasyonunda fıskiyeli havuzlar, köprülerin altında akan sular, çeşit çeşit ağaçlar ve çiçekler, heykeller ve kaba saba kaya parçaları kullanmışlardır…

Hepsi iyi de bu kaba saba taş ve kaya parçalarını niçin getirip bahçenin ortasına koysunlar ki? İşte bunun sırrı "Her şey zıddı ile bilinir" veciz ifadesinde saklı.

BUNDAKİ amaç, kaba taş parçalarının düzensizliği ile bahçenin geometrik ve matematik düzeni arasında kontrast bir ilişki ortaya koyup bahçeyi tasarlayan peyzaj mimarının estetik kaygısını ön plana çıkarmak. Ne de olsa karanlık ışığın, soğuk sıcağın, açık koyunun, tatlı acının zıddı değil mi? Hepsi de birbirlerinin fark edilmesini sağlıyor. Ve daha da önemlisi zıt şeyler birbirine karışarak derecelerin ortaya çıkmasına vesile oluyorlar. Sıcak ve soğuk birleşince sıcağın pek çok derecesi, güzellik ve çirkinlik karışınca güzelliğin pek çok derecesi elde edilmiş oluyor; güzellikler çoğalmış oluyor. Bu hakikat ise bize, kâinatta olumsuz görünen şeylerin niçin yaratıldığının bir hikmetini de göstermiş oluyor.

İşte yaşadığımız dünya da böyle tasarlanmış ve dizayn edilmiş büyük bir bahçe aslında. İçerisinde iyi ve kötü, hayır ve şer, güzellik ve çirkinlik birlikte yer alıyor. İnsanların yapması gereken, bu zıtlara bakıp her şeyin değerini, güzelliğini görmek ve anlamak…

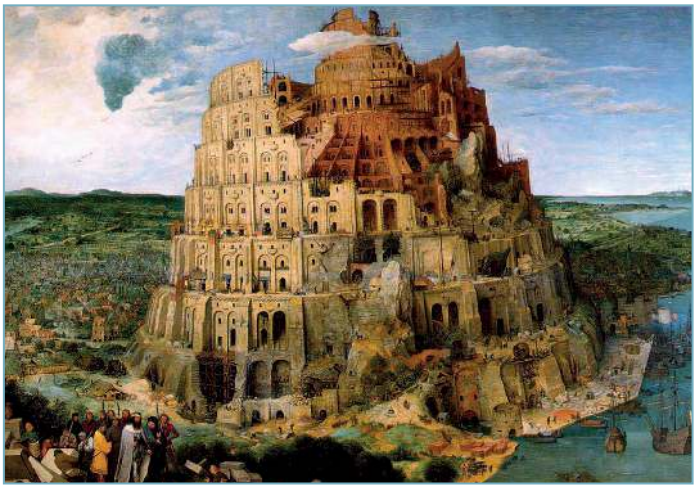

DÜNYA bahçesine girip buradan kârlı çıkmak için de, bu bahçenin neresinde olursa olsun, çirkinlikleri değil, asıl olan güzellikleri görmeli, olumlu görüp olumlu düşünebilmeli.

Çünkü asıl olan hayırlardır, güzelliklerdir; şerler hayırlara hizmet etmek ve onların görünmesini, anlaşılmasını sağlamak için yaratılırlar.

İşte hayat böyledir. "Her şeyin iyisine bak" prensibiyle, yaşamdaki güzellikleri görmek ve değerini takdir edip, bize hayat verdiği için Rabbimize teşekkür etmek gerek.

Müslüman aile ve çevrede doğup büyümeyenler baştan kaybetmiş olmuyor mu?

MUHİDDİN YENİGÜN

İSLÂM'DA kusur arayanların sık sık dile getirdiği bir soru vardır:

"Şimdi siz Müslüman toplumda, Müslüman ailede doğup büyüdünüz şanslısınız tabii. Peki, İsveç'in Malmö'sünde yaşayan adamın ne suçu var? O neden Cehenneme gidiyor?"

Kimin Cennet'e, kimin Cehenneme gideceğini ancak Allah (cc) bilir. Kişi, Müslüman bir toplumda yaşayıp Cehenneme gidebileceği gibi, gayrimüslim bir toplumda yaşayıp sonunda Cennet'e gidebilir. Sonuçta dünya, herkesin sınandığı bir imtihan yeri...

Şimdi belli ölçüler dahilinde şu soruya cevap arayarak incelemeye başlayalım: Kimler cehenneme gider?

Cevap olarak şunları sıralayabiliriz: Kâfirler ve münafıklar gibi Allah'ın varlığını ve elçilerini (günümüz için bizim Peygamberimizi) kabul etmeyenler.

Burada "Kabul etmeyenler" ifadesi üzerinde biraz duralım: Bir şeyin kabul veya ret edilebilmesi için öncelikle teklif edilmesi gerekir. Veya kişi en azından doğru bir şekilde bilgilendirilmelidir ki bu kabul ve ret kararından sorumlu tutulabilsin.

Yoksa insanları bilgileri olmayan bir konuda yanlış karar verdikleri için cezalandırmak adaletli olmaz. Bu adaletsizlik de sonsuz adalet sahibi olan "el Âdil" için söz konusu olabilecek bir hal değildir. "Allah (cc) zulmetmez."

İSLÂM'DA bir insanın yükümlü kabul edilebilmesi için üç vasfa sahip olması gerekir: Akıllı olmak, aklını doğru şekilde kullanmayı öğrenecek yaşa gelmiş olmak (buluğ) ve kendisine doğru bilgi doğru şekilde ulaşmış olmak (tebliğ).

Şimdi İsveç'in Malmö kentinde doğup büyüyen adamın durumunu bu ölçüler içinde inceleyelim:

• Bu adamın aklı yerinde mi? Eğer cevap hayırsa zaten cehenneme gitmez. Evetse ikinci maddeye bakalım.

• Aklını doğru kullanacak kadar büyümüş, buluğ çağına ermiş mi? Cevap hayır ise yine cehennem yok, evetse üçüncü maddeye bakalım.

• Kendisine doğru şekilde bir tebliğ ulaşmış mı?

BURADA tebliğin "doğru şekilde" ulaşmış olması çok önemli. Çünkü kişi İslâm'ı duymuş olabilir ama acaba kendisine bunlar nasıl anlatılmıştır? Hz. Peygamberimiz (asm) bir sahte peygamber olarak mı tanıtılmıştır? Şu anda dünyanın pek çok yerinde, İslâm'ı terörün kaynağı olan bir din gibi göstermek için büyük prodüksiyonlar sahnelenmekte, büyük yatırımlar yapılmaktadır. Acaba İslâm'ı sadece bu mecralardan mı öğrenmiştir bu adam?

Ya da belki hiç duymamıştır. Dünyada hâlâ izole topluluklar bulunabiliyor.

Bu durumlarda bu adama tebliğ ulaşmış olur mu?

Bu sorunun cevabını hiçbirimiz veremeyiz. Bu ancak sonsuz adalet sahibi Allah'ın bilip hükmedeceği bir konudur. Dolayısıyla bizim bu kişinin Cennet'e mi Cehenneme mi gideceğine karar verme yetkimiz de yetkinliğimiz de yoktur.

Buraya kadar şunu öğrendik: Allah akıl ve bu aklı kullanma kabiliyeti verdiği kişileri, (çeşitli vasıtalarla) bildirdiklerinden sorumlu tutar; bildirmediğinden sorumlu tutmaz.

...

Şimdi baştaki soruya bir de farklı açıdan bakmayı deneyelim.

RABBİMİZ sonsuz adaletiyle bildirmediğinden sorumlu tutmayacak ama bildirdiğinden de sorumlu tutacak. Bu durumda biz eğer bildirdiği kullarından oluyorsak sorumluluğumuzu

yerine getiriyor muyuz? Yaşayışları arasında pek bir fark olmayan iki kişiden, kendisine tebliğ ulaşmış olan mı şanslıdır ulaşmamış olan mı?

Burada "şanslı" kelimesini sadece sorumluluk anlamında kullanıyorum. Yoksa Allah'ı bilip tanımak başlı başına paha biçilmez bir nasiptir. Milyarlarca yıl ömrümüz olsa bile kendi çabamızla bir ucundan öbür ucuna gitmeyi başaramayacağımız kadar büyük bir kâinat yaratıp içinde bizi kendine muhatap almış, onu daha kolay tanıyabilelim diye maddi-manevi vücudumuzu ondaki sıfatları hissedeceğimiz özelliklerle donatmış, ihtiyaçlarımıza ve dualarımıza cevap veren bir Rabbimiz olduğunu bilmek biz inananlar için yükümlülüklerimizin zorluklarını hiçe indiren bir moral kaynağıdır.

Bununla birlikte şöyle bir öneriyle de karşılaşmışlığım vardır:

MADEM kendisine tebliğ yapılan kişi sorumlu oluyor, o zaman kimse tebliğ yapmasın. İnsanları seviyorsanız eğer İslâm'ı duyurmayın hiç kimseye.

Elbette ki bu ütopik önerinin gerçek dünyada bir karşılığı yoktur. Çünkü İslam'da tebliğ "farzı kifaye" mertebesinde bir ibadettir. Hiç kimse yapmazsa herkes sorumlu olur.

Kaldı ki bir Müslüman'ın bazen bir davranışı tebliğ olur, bazen bir sözü…

Bir Müslüman'ın bir gayrimüslime bir iyiliği, o gayrimüslimin İslâm'ı araştırıp sevmesine neden olabilir. Yani öneriyi yapanın kastettiği şekilde tebliğ yapılmaması kişiye tebliğin ulaşmamasını garanti etmez.

Adalet Öyküsü

Kuşun İsteği

HAZIRLAYAN: AHMET ZAFER

KÜÇÜK bir kuş, akan bir çeşme yalağından su içiyordu. Ayak sesi duydu. Temiz giyinmiş birisi, elinde asası ile geliyordu.

Kuş, "Bu kimseden bana zarar gelmez" dedi. Suyunu içmeye devam etti.

Fakat adam geçerken asasını savurup kuşa vurdu. Kuşun ayağı kırıldı.

Kuş fırladı, Hz. Süleyman'ın (as) yanına uçtu…

"Ey Allah'ın Peygamberi! Filan kişi, ben su içerken benim ayağımı kırdı" diye şikâyet etti.

Çağırdılar adamı.

Süleyman Peygamber:

"Niçin bu kuşun ayağını kırdın?" dedi.

Adam cevap verdi, "Kuştur. İnsanlardan kaçması lâzımdı."

Süleyman Peygamber, bu sefer kuşa sordu:

"Niçin kaçmadın?"

Kuş dedi ki:

"Ey Allah'ın Elçisi! Bu kişinin dıştan görünüşü bana iyi bir insan olduğunu düşündürdü. Ondan zarar gelmez diye su içmeyi yarım bırakmadım."

Bunun üzerine Hz. Süleyman emir verdi:

"Kısas olarak kırın bu adamın ayağını."

Kuş hemen atılarak itiraz etti ve dedi:

"Ey Allah'ın Peygamberi! Ben bağışladım onu, yapmayınız… Fakat, bu adamın içini dışına çevirin. Ta ki, dışına bakan onu görerek benim gibi aldanmasın."

Ahiret Olmasa
Hayat Anlamsız Olur

MEHMED KIRKINCI

BİR bilim adamı, büyük bir özen ve çalışma sonucu her yaprağı binlerce lira değerinde, gayet güzel ve eşsiz çiçekler yapsa, fakat sonra bunları adi bir saman çöpüymüş gibi keçilere yedirse, ne kadar abes olur!..

O hâlde, her bir azası milyarlara değişilmeyecek kadar kıymetli olan bu insanları, elbetteki Hakîm-i Zülkemâl olan Allah (cc), sadece ve sadece toprak altındaki kurt ve böceklere yedirmek için yaratmamıştır...

İşte ahiret olmasa, insanın hayatı ve âkıbeti böyle anlamsız olur...

ÜZÜLME! ALLAH BİZİMLE...

MEHMET DİKMEN

MÜŞRİKLER, Allah Resûlü'nü ellerinden kaçırmanın gerginliğini yaşıyorlardı. "Bu nasıl olabilir?" diye düşünüyorlardı. Hz. Muhammed'i (asm) dört bir yandan kuşattıkları halde, o kuşatmayı nasıl yarıp çıktığına bir türlü akıl erdiremiyorlardı.

Her yere adamlar gönderdiler. Mekkeli müşrikler tam kadro sıkı bir takip içine girdiler. Mekke ev ev, karış karış aranıyor; etraf didik didik ediliyordu.

Ama arananlara bir türlü rastlanamıyordu. Sanki yer yarılıp içine girmişlerdi. Sonunda aramakla onları bulamayacaklarını anladılar. Bütün Mekke halkına, şu duyuruyu yaptılar:

"Kim Muhammed ile Ebubekir'i görüp de bize ihbar ederse; ölüsünü veya dirisini bize getirirse, ona 100 deve ödül var."

Bu, o tarihlerde konulabilecek olan en yüksek ve en çekici ödüldü. Nitekim, bu duyuruyu duyan ve o devrin özel dedektifleri olan iz sürücüler, derhal harekete geçtiler.

Bu adamlar, iz sürmekte son derece mahir kişilerdi.

Gördükleri izlerden, izini sürdükleri kişinin boyunu, kilosunu bile doğru şekilde haber verirlerdi. Adeta aranan kişinin robot resmini bile çizerlerdi.

Güneş, artık iyice yükselmişti.

Şehrin en iyi iz sürücüleri faaliyette idiler. Başlarında müşrik elebaşlarından Ümeyye bin Halef vardı.

EFENDİMİZ ile Hz. Ebubekir'in izini bulmuşlar ve bu izi süre süre Sevr dağındaki mağaranın ağzına kadar gelmişlerdi.

Müthiş bir takipti bu. İzler onları mağaranın ağzına kadar götürmüştü. Ama ne var ki, izler burada da son bulmuştu. Devamı yoktu. Görünüşe göre aradıkları kişiler mağaranın içinde olmalı idiler. Hz. Ebubekir, mağara içinde büyük bir telaşa kapıldı. Allah Resûlü'ne:

"Yâ Rasûlallah! Beni öldürseler, hiç gam yemem. Ama size bir zarar verecek olurlarsa, İslam davasının son bulmasına sebep olurlar. Bundan çok korkuyorum," dedi.

Hz. Ebubekir samimiydi. Korkusu, kendi hayatı için değildi. Allah Resûlü'nün zarar görmesi halinde, bu durum, İslam davasının da son bulmasına yol açabilirdi. Bu ihtimal, onu son derece endişelendiriyordu.

Kendisi için endişe duyan Ebubekir'e büyük bir cesaretle ve Allah'ın rahmetine duyduğu güvenle, Efendimiz şu teselli sözcüğünü söyledi:

"Üzülme ya Eba Bekir! Allah bizimle beraber…"

Büyük bir özgüvenle söylenen bu sözün ne zaman ve ne şartlar altında söylendiği çok önemliydi.

Adamların ayakları, mağaraların içinden bakınca görülüyordu. Onları bulmaları için eğilip içeri bakmaları

veya mağaranın içine girmeye kalkmaları yeterliydi.

Bu yüzden Ebubekir hâlâ telaş içindeydi. Peygamberimizde ise, en ufak bir panik hali endişe yoktu.

ALLAH'IN varlığını ve rahmetini yanında hisseden bir insanı, hangi şey korkutabilirdi ki?

Allah Resûlü'nün bu özgüveni, şüphesiz ki onun Allah'a olan teslimiyetindeydi.

Hz. Ebubekir'in tüm telaş ve endişesini gidermek, yine ona düştü:

"Korkma ya Eba Bekir. İkinin üçüncüsü Allah'tır. Yardımcısı Allah olana, kim zarar verebilir?"

Korkulan an gelmişti. Her şey o ana kilitlenmişti. Dünyanın kaderini değiştirecek bir andı, o an… İz sürücülerden biri mağaraya girip aramak için harekete geçti. Mağaraya iyice yaklaştı. İçeri girip bakmasına sadece bir an kalmıştı.

Ama, birden mağaradan uzaklaştı. Neydi onu mağara içine girmekten vazgeçiren sebep? Neydi onu, düşmanına ulaşmaya birkaç adım kalmışken amansız takipten vazgeçiren?.. Sadece gözleriydi. Gözlerinin gördüğüne son derece itimat etmesiydi. Gördüğü dışında bir gerçeğin olabileceğine hiçbir ihtimal vermemesiydi.

KENDİ gözlerine yenik düşmüştü iz sürücü: "Hayır, hayır, bu mağaraya girmeye gerek yok. Baksanıza mağaranın ağzında iki yaban güvercini yuva yapmış. Bu yabanilerin insanın olduğu yerde işi ne? İçerde adam olsa, bunlar burada böyle rahat dururlar mıydı? Hem mağaranın ağzını bütünüyle örten şu örümcek ağını da mı görmüyorsunuz? Muhammed doğmadan örülmüş bu ağlar sanki. Buraya 1-2 saat önce bir insan girse, bu ağlardan geriye bir şey kalır mıydı? Yırtılıp gitmez miydi?"

Yalnızca gözlerine itimat edenlerin, gerçekleri sadece gözlerinin gördüğünde arayanların, hakikatin görülmeyen gaybî boyutundan gafil kalanların ileri sürecekleri bir akıl yürütmeydi bu söylenenler.

AMA bu sözler, aynı gafleti paylaşanları ikna etmeye yetmişti. İz sürücüler ve müşriklerinin ileri gelenleri, mağarada kimse olmadığına kanaat getirdiler. Tüm izler onları mağaraya götürse bile, manevi gözlerine inen körlük, onların, mağaranın içindekinin getirdiği hakikati de görmelerine engel oldu.

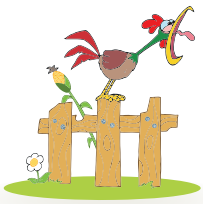

Selim Gündüzalp'ten Düşündüren

DÜŞÜNCELER

HAZIRLAYAN: UĞURKAN ÇOT

Biz bu dünyaya yemeye içmeye mi geldik, yoksa bizi yedireni içireni tanımaya mı?..

Sanki kimse duymuyormuş gibi, sanki melekler her şeyi tek tek kaydetmiyormuş gibi, çok rahat ve pervasızca konuşuyoruz.

Sen neye hazırsan, sana da o hazırdır.

Allah, kulunu olgunlaştırmak için imtihan eder.

Vakti geldiğinde söylenen sözler, aç insanın önüne konulan ekmek gibidir.

'Allah' diyen çok şey der... Ya demeyen ne der?!.

Tekrarlaya tekrarlaya yalanı gerçek yapmaya kimsenin gücü yetmez. Bir dönem aldanabilir belki insan. Ama hakikat hakikattir ve aldanan aldatanın kendisidir sadece.

Ölüm, yaşayanlar için; ölenler için artık ölüm yok.

Diller ve diriler susar, son sözü ölüm söyler; ölüm konuşur vakit eriştiğinde.

Allah Resulü (asm) şöyle buyurdu:

İki nimet vardır ki insanların çoğu onların kadrini bilmez. Bu iki nimet sağlık ve boş zamandır.

(Buhârî, Rikak, 1, İbn Mâce, Zühd, 15)

**Niye toprak kokusu yok;
dutta, kayısıda, elmada,
şeftalide, gülde?..
Niye odun kokusu,
yanık kokusu yok
meyvelerde?
Kim pişiriyor
sormayacak mısın?**

Selim Gündüzalp

ISSN 2618-6047

GEÇERLİ İLETİŞİM BİLGİLERİ
www.zaferdergisi.com
ABONELİK İÇİN İRTİBAT TELEFONLARIMIZ:
0 549 505 60 01-02-03
YILLIK (12 SAYI) ABONE ÜCRETİ SADECE 80 TL

www.zaferdergisi.com

www.zaferdergisi.com